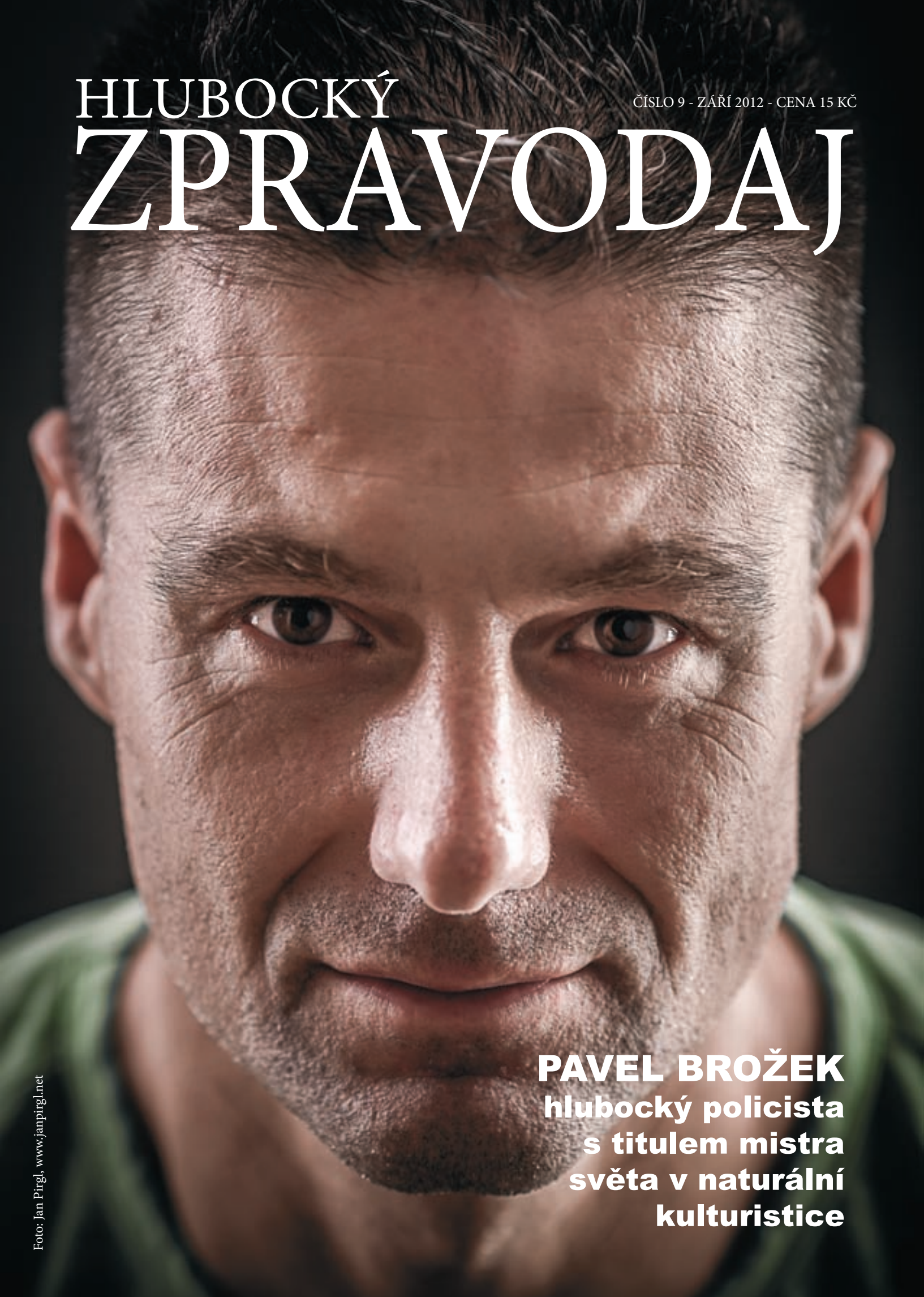

A close-up, high-contrast portrait of a man with short, dark hair and a light beard. He is looking directly at the camera with a serious expression. The lighting is dramatic, highlighting the texture of his skin and the intensity of his gaze. The background is dark and out of focus.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 - ZÁŘÍ 2012 - CENA 15 Kč

PAVEL BROŽEK
hlubocký policista
s titulem mistra
světa v naturální
kulturistice

hluboká
nad vltavou

15. ZÁŘÍ 2012
NA NÁMĚSTÍ V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU

Jihočeské Slavnosti vína

HLAVNÍ PROGRAM

13:00 – 13:30	Zahajovací průvod městem
13:30 – 13:40	Slavnostní zahájení
13:40 – 14:40	Lidová muzika Václavanka
14:00	Slavnostní sběr hlubockých hroznů
14:40 – 15:00	Lenka Němcová – elektrické housle
15:00 – 15:40	Frankenland (kapela partnerského města Nivestadt an der Aisch)
15:40 – 16:00	Lenka Němcová – elektrické housle
16:00 – 18:00	Lidová muzika Václavanka

Změna programu vyhrazena.

DOPROVODNÝ PROGRAM

10:00 – 18:00	Občerstvení
10:00 – 18:00	Prodej vína, borůvek, jehla a meška
10:00 – 18:00	Stánky se staročeskými řemesly
13:00 – 18:00	Degustace vína pro veřejnost (hotel Závř z Falkenštejna)
14:30 – 18:00	Čestnáková muzika Štěpána Hanuše (hotel Závř z Falkenštejna)

DĚTSKÝ PROGRAM

13:00 – 18:00	Infukovací atrakce pro děti
13:00 – 18:00	Reprezentovaná hradba

www.hluboka.cz

AG Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou
Vážíme si společenských večerů

s Muzikou...

v náladě swingu

20. září 2012 od 19 hodin
ve Velkém sále AG v Hluboké nad Vltavou

Večerem Vás provede:
Mjr. Vlastimil Jotava, autor výstavy

Program:
Koncert Rostislavského swingového orchestru Václava Hlaváče
Komentovaná prohlídka s autorem výstavy
(ke zhlédnutí nová díla zapůjčená z Národní galerie v Praze)

Po celý večer zapůjčeno občerstvení / VSTUP VOLNÝ

OMNIUM ANIMALIUM II

OBRAZY A KRESBY

z cyklu příroda v ilustraci

Přemysl Vranovský

**Od 15. srpna
do 31. října 2012**

LOVECKÝ
ZÁMEK OHRADA
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

FIKSTIS MUZEUM LESNICTVÍ, MYSLIVOSTI A RYBAŘSTVÍ
www.fikstis.cz

Foto ze zoo Ohrada: Michaela Jerhotová

O zlých a hloupých a o nebezpečí vyhoření

Já sama jsem důvěřivý hlupáček a nestydím se to přiznat. O kamarádkách a přátelích, o kterých také tuším, že naletí na leccjakou vějičku, a kdekomu uvěří dobré úmysly, si nemohu dovolit říkat, že jsou hloupí, a tak obvykle volím slovo naivní. Zní to lépe. Takže ano, je nás naivních hlupáčků dost. Ale možná to je – v jistém smyslu – dobře. Aspoň nečekáme od každého to nejhorší.

Relativně dost dlouho jsem se domnívala, že když je něco bílé, je to bílé a když je něco černé, je to černé. Poslední léta si to už fakt nemyslím, ale zase jsem objevila, že někdo se chová nějak ne proto, že je zlej/hodnej – ale že ho utvářely různé vnější vlivy a tlaky. Nicméně pořád si ještě myslím, že pokud někdo má dobrý charakter, a nechce ubližovat ani mouchám, nemají ty vlivy a tlaky zas tak velkou šanci. Kluci, kteří se projevovali jako malí hajzlíci ve školce, se stali velkými hajzlíky. A holčičky, které štipaly, štipou určitým způsobem dosud.

Když mi bylo sedmnáct, popsala jsem spoustu sešitů citáty, a jeden se mi obzvlášť líbil: *Ó Die, pročs dal lidem jasná znamení, by jimi rozeznali zlato nepravé? Proč nemá lidské tělo také zřejmý znak, jímž bychom mohli poznat zlého člověka?* Slova napsal Epikuros a v jeho hře je vyslovila Medeia. Působivé, ale uznávám, že Epikuros asi nedomyslí, že by nebylo dobré, aby po světě jedni chodili s nápisem na čele: *Zkus mě napálit, jsem naivka!* A druží: *Pozor, lžu, kradu a nechovám se fěr!*

Nakonec, s věkem a zkušenostmi, dojdete k poznání, že nápisy netřeba! Máme instinkty. Někdo je nám sympatický a je nám s ním dobře – a časem se přesvědčíme, že je to opravdu dobrý člověk a nezklame nás. A pak jsou ti, u kterých máte jakési pochybnosti. A brzy většinou zjistíte, že byly oprávněné. A pak jsou ještě ti, možná opravdu původně normální slušní lidé, ale časem je jejich profese semlela. Vyhořeli.

Je to takové klíše, brát si pořád do huby úředníky, ale ono vás opravdu nemile překvapí, jak pobyt za úřednickou přepážkou dokáže lidi oddělit od reality. Zažila jsem to několikrát a vždy jsem si pro úlevu vzpomínala na Renčínův vtip, jak se pán hrne na úřad s volem na řetězu a se slovy: *Po zkušenostech z minula jsem si vzal tlumočníka!* »Úředník« se vyznačuje tím, že sám nemyslí, ale odvolává se na předpisy, jež mu »kdosi«

předepsal. Naprosto nehodnotí, jsou-li smysluplné, to mu nepřísluší – a neudělá nikdy nic proto, aby o své vůli navrhl jejich změnu. Takhle asi mohlo kdysi projít vraždění nevinátek v Betlémě, zákony o Židech v Evropě a dnes předpis o platbách za popelnice pro děti z dětských domovů v obcích, kde nikdy nebydlely. Podobně dokáží zcyničtět doktoři, protože obklopení tolikerou bolestí a otravnými pacienty, hledají únik. Natvrdlým se stane městský policista, který jen botičkuje a nepříjemnou prodáváčka, protože zákazníci – a je to fakt – si často chodí do krámu léčit komplexy... Možná jen astronauté si zachovávají nadhled.

Co s tím? Jak se bránit? Prozatím jsem si dala závazek, že s blbci a lidmi, kteří mi ubírají energii a zdravý rozum, se nebudu stýkat a pokud už k nechtěnému kontaktu dojde, omezím ho na minimum. A rychle si dobiju baterky u někoho, kdo je nabit kladnými póly. Také se neidvám na zprávy v televizi, čímž jsem vyzískala příjemnou půlhodinku života navíc. Ono je totiž jedno, jestli žijeme ve feudalismu, socialismu nebo kapitalismu. My lidi si umíme zbabrat každé světové zřízení. Vnášíme do něj totiž své špatné vlastnosti.

A také je dobré se bránit dezorientaci a vyhoření v součinnosti s dobrými kamarády. Společnými radostmi a aktivitami – s heslem: na správném místě si zablnout – se ochráníte před zhroupením. Důležité je mít kolem sebe lidi, na které je spolehnouti a pak máte dobrou šanci na vzájemnou pomoc v průsvihových situacích. Počet přátel je barometr toho, jak jste na tom dobře nebo špatně se vztahy a s vlastním duševním zdravím – když vás lidi vyhledávají v dobrém i zlém, je to dobré znamení! A v neposlední řadě vám taky dobrý kamarád dokáže říct: *Pozor! Nejsi tak trochu mimo?!?* Učím se naslouchat, prospívá mi to.

Prázdniny jsou dobrá příležitost, jak si odpočinout, opálit se a vymést si z hlavy nesmysly. Můžete potkat další dobré přátele, i když nemluví vaší českou řečí. A můžete najít dobrý pocit uvnitř sebe. Pokud jste zjistili, že léto je krásné i když lijí a buší kroupy – a že dobré svědomí, dobré srdce a zdravý rozum nepřestávají existovat (ani když tyhle pojmy nebyly a asi nikdy nebudou uzákoněny v zákonech a obecních vyhláškách) – pak jste tohle léto nepromarnili.

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ :

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci září 2012 oslaví významná výročí.

Konopa Stanislav	Hluboká	80 let
Hajný František	Hluboká	80 let
Beran Václav	Hluboká	80 let
Brožová Milada	Hluboká	75 let

V měsíci září oslaví 50 let společného života »Zlatou svatbu«

manželé Jiří a Alena Beritovi z Hluboké nad Vltavou.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Petr Macas	Hluboká
Isabel Grill	Hluboká
Adéla Rajzlová	Bavorovice
Žaneta Balounová	Hluboká
Amy Čumiček	Hluboká
Jan Kadlec	Hluboká
Tomáš Lisa	Hluboká
Nicolas Nedorost	Hluboká
Vanessa Vorlíčková	Hluboká
Antonín Machart	Hluboká

Opustili nás

Stein Lev	Hluboká
Opalecká Blanka	Purkarec
Lorenc František	Hluboká
Posekaný Josef	Hluboká
Liška Pavel	Hroznějovice
Bronec Jaroslav	Hluboká
Říha Jiří	Purkarec
Pulecová Alžběta	Hluboká

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

Z jednání rady města

- Rada souhlasí s pronájmem zemědělských pozemků v k.ú. Hroznějovice Agrodružstvu Žimutice
- Rada souhlasí s pronájmem pozemku v k.ú. Hluboká, který bude oplocen a bude sloužit jako výběh pro chov daňků
- Rada byla informována, že k prosinci tohoto roku vyprší lékařům ve zdravotním středisku stávající nájemní smlouvy. Tyto byly uzavřeny na 20 let a nyní je na místě otevřít jednání s lékaři ohledně nových podmínek nájmu, resp. uzavření nových nájemních smluv. Při stanovení těchto podmínek by mělo být přihlédnuto k výši komerčního nájemného ve městě a dále k výši nájemného, které platí ostatní nájemci v tomto objektu. Jedná se o následující lékaře: MUDr. Hain (ženský lékař), MUDr. Jakovljevič (praktický lékař), MUDr. Kaprová (praktická lékařka), MUDr. Kořánová (dětská lékařka) MUDr. Kühnel (zubař), MUDr. Musilová (zubař).
- V souvislosti ukončení nájemních smluv ve Zdrav. středisku je nutno provést rekonstrukci měření el. energie a vody ve zdravotním středisku. Současný stav neumožňuje spolehlivě rozdělit náklady na energie dle jednotlivých nebytových prostor.
- Rada jednala nad dalšími žádostmi o koupi či pronájem městských pozemků.
- Rada města odkládá rozhodnutí o žádosti Spolku Vltavan Purkarec o pronájem pozemků v zátoce v obci do doby, než bude známa koncepce komplexního řešení parkování plavidel v této lokalitě. Rada ukládá MÚ a starostovi města v této věci dále jednat se všemi zúčastněnými subjekty a ve spolupráci s nimi zajistit studii dotčeného území.
- Rada jedná a o vyklizení bytu a exekučnímu vymáhání dlužného nájemného bytu v Kostelci, provedení nutných oprav a rozhodnutí o pronájmu zájemcům z Kostelce.
- Město přispěje na opravu hrobu vedeného jako významná historická a stavební památka – je v něm pochován Václav Eremiáš – operní zpěvák a Zdeňka Talpová – operní pěvkyně a Václav Eremiáš – tesař a starosta.

■ Na město se opakovaně obrací občané se žádostí o řešení odvodnění komunikace *U Parku*. Při větších deštích teče voda z komunikace do přilehlých řadových domů. Rada města odsouhlasila provedení úpravy komunikace. Podobný problém se zatékáním z komunikace bude řešen v Municích u RD.

■ Rada jednala o předložených, přijatých a nepřijatých žádostech o granty.

■ Do doby dostavby přístavu odložila rada řešení zpracování studie, která by ověřila možnost využití plochy na pravém břehu Vltavy podnikat zde osobám, které se zabývají podnikáním ve vodní dopravě, výrobě lodí, jejich údržby a zimního parkování.

■ OÚ Bavorovice dlouhodobě požaduje řešit dopravu procházející obcí.

Údajně dochází ke střetům mezi obyvateli, automobilovou dopravou, chodci, cyklisty a bruslaři. OV předložil na jednání stavební a bytové komise návrh řešení nové cyklostezky, a to ve dvou variantách. Rada vypracování studie z finančním důvodů odložila.

■ Rada uložila starostovi připravit výběrové řízení na pojištění města.

■ Na základě požadavku starosty navrhl PhDr. Daniel Kovář, spoluautor knihy o Hluboké, podmínky doplnění obsahu a výtisk knihy o Hluboké. Vydání knihy bude garantovat Historicko-vlastivědní spolek v Českých Budějovicích.

■ Rada odložila nabídku na kamerový systém ve městě.

■ Rada zařadila akci Horní ulice – oprava kanalizace do rozpočtu 2012 vzhledem k jejímu horšícímu se stavu a působení škod na majetku.

Partnerské jubileum – 15 let s městem Neustadt /Aisch

Cesta hlubockých občanů do Neustadtu/Aisch, kde jsme se hotovili oslavit výročí partnerských vztahů, byla o to lepší, že jsme ani na jedné straně nepočítali s přílišnými oficialitami, ale s obyčejnými přátelskými vztahy mezi lidmi partnerských měst. I proto byli v našem kolektivu hasiči, divadelníci, zpěváci, mažoretky, hrnčířky a keramičky, skláři, rukodělná ministryně ověčená umělkyně Ludmila Dominová, ti, co uměli německy zbleptnout a popisovali české události německé straně, delegáti spolku Schwarzenberg – zkrátka všichni jsme byli ti praví odborníci na svých místech.

A opět jsme dokázali, že Češi v cizině zdobí a překvapují svojí invencí a krásou, ať už je jim vedro (a to bylo!!!) anebo jsou zmoklí (naštěstí až předpůlnoční sobotní dešť z některých udělal totální vodníky.) Nejhodnější, nejkrásnější a nejusměvavější účastníkem zájezdu se stal – nemaje konkurenci – šestiměsíční František Joza. Měl s sebou české plnotučné mléko své maminky Lucie, a tak byl spokojen, nedělal vůbec žádné problémy, naopak, a všechny ženy a dívky muckání miminka žádostivé, si ho mohly dosyta užít.

První den dorazil autobus plný účastníků – byl po pár bloudících peripetiích a prošacování německými celníky – odpoledne. V krásné romantické zahradě Schlosshoffu (zámeckého dvora) jsme do stánků vyložili poněšickou, becherovčičku, karlovarské oplatky a rukodělné zboží. Skláři začali nad kahanem tvořit krásu, my ostatní ochutnali výborné dorty u místní kavárenské víly – dělá dorty lehčí než sníh a vymýšlí stále nové – s kávou byly úžasné. V tom vedru byl také dobrý radler – pívko s limonádou, dokonce i malý František ochutnal na špičku jazyčku a je třeba říct, že tedy zíral!!! A lačně otvíral pusinku, dal by si, nezbeda. Němečtí přátelé zde k naší cti čepovali Budvar a pekli výborné maso v housce.

Poveselit a poslouchat českou hudbu od Frankenlandské dechovky přišli nejen ortodoxní Němci, všichni členové spolku našich přátel, ale také místní, v jejichž rodokmenu byste dohledali české babičky a dědečky.

Starosta města Neustadt/Aisch, pan Klaus Meier, trpělivě očekával příjezd našeho starosty Tomáše Jirsy, který přijel až po odvedených svatbách u nás na zámku – a velmi žíznivý – až k večeru. Byl nadšeně přivítán nejen místními (nebyl tady 10 let!!!), ale hlavně svými – naši herci a herečky se převlékli do kostýmů od Zdeňky Pikla, takže v ústretu svému starostovi vyšly nejen chudé ženy, ale i biskup, Karel IV. a jiné feudální postavičky. Biskup Jiří Prokeš byl sice trochu prostoreký, nežehnal těmi správnými slovy, ale to si naštěstí naši němečtí přátelé nedokázali přeložit. I když mnozí pilně navštěvují kurzy češtiny. Starostové se radostně objali, od jedné z mažoretek dostali čerstvé natočené pivo, které v tom horku jen zasyčelo a naše město předalo Neustadtu krásný strom zvaný žvejkovník – chtěli jsme dát lípu, ale nesehnali jsme ji. Představte si to. V Česku se nedá koupit náš národní strom.

V zámecké zahradě už ale jedna krásná stará lípa stála a na tu jsme navěsili fotografie Honzy Pírgla upomínající na právě desetileté výročí velké vody na Hluboké.

A pak už jsme se jen veselili, pili, zpívali, tančili – někteří opravdu až do rána. Všichni si užili. Hasiči byli na návštěvě u místních hasičů a viděli

jejich nové auto za půl milionu euro, s dostřikem 30 metrů. Výprava s noční paní ponocnou skončila odložením halapartny, protože blesky začaly křížovat oblohu a spustil se velký lijavec. Mnozí si tak po letech zase zkusili šlapat městskou dlažbou bosky... boty byly k ničemu. Když je teplo, je to krásné, víte to???

Druhý den jsme přátelské vztahy všichni stvrdili na neustadské radnici, a pak poobědvali společně díky pozvání neustadských – všem nám chutnalo a cítili jsme se spolu dobře. A tak to má mezi přáteli být.

K naší výpravě se rovněž připojila skupina historií milujících členů Schwarzenberského spolku, kteří v Neustadtu strávili více dnů a prozkoumali všechny dostupné i nedostupné památky...

Narození vnučky – Kristýnky ve vzdáleném domově – se tak stalo krásnou symbolickou tečkou za tímto

víkendem, která potěšila nejen sklářskou babičku a dědečka na výletě... Z Neustadtu nás všechny ještě jednou zdraví a bylo jim potěšení s námi být... A protože neustadští přijedou na oslavu našich vinařských slavností,

přijměte pozvání a přijďte se také družít.

Je dobré poznávat, že (skoro) všude v Evropě mají chleba o dvou kůrkách.

Foto poskytli neustadští přátelé:

1) skláři z Hrdějovic, pan Effmert a jeho paní (stojící)

2) Ludmila Dominová (v pruhovaném tričku) a Katka Hylenová,

sedící Zdeňka Štěchová – obyvatelka Hroznějovic a Eliška Klímová – dobrovolnice a člen Hroznějovické Dobromysli.)

Účastníci zájezdu

»No tak, kde jsi? Už jsem Ti posílala esemesku!« »Promiň, promiň, já nevěděla, kde mám zahrabaný mobil.« »A jé, to to začíná.« A začalo. Sobota ráno, sedm hodin a ulicemi se shlukují jednotlivci i skupinky do jednoho bodu; ověšení taškami, dle kterých lze usuzovat, že jsme všichni budoucí účastníky zájezdu. Cíl – Neustadt/Aisch. Účel cesty – Freundschaft.

Uff, nejsme poslední. Všichni poté zaplnili všechny použitelné, volné prostory autobusové. I Žvejkovník se vešel. Pro neznalé se jedná o strom.

Princezny – nejmladší účastnice zájezdu – poslaly své doprovody domů a můžeme vyrazit. Pozor, nemůžeme! Někdo chybí.

Tak telefon do ruky. »Ahoj Ivanko, kde jsi? Aha, tak dobře, hm.«
»Vážení, musíme vyčkat, dáme si kávičku v azylu u Hanušů v Závěši.«
Hanka je hodná, že nám ulehčí neplánované čekání. Za půl hodiny jsme v plném počtu a vyrážíme. Všichni přítomní účastníci zájezdu byli náležitě poučeni, že podšálky se vracejí a že si má každý hlídat svého souseda.

Řidič autobusu v nás nevzbuzuje mnoho důvěry, nicméně jiného nemáme, a tudíž ji vkládáme na jeho bedra. Dovolím si poněkud soukromou poznámku: při pohledu na něj mi vytane na mysli recitace z páté třídy: »Malá, hnědá, tváře divé pod plachetkou osoba...«
Kdybychom bývali byli věděli, co nás dnes ještě čeká...

První povinná přestávka je už na území Německa: »Tak kolik jim dáme Karle?«, vtipkujeme mezi sebou. Dostali jsme dvacet (minut). To jsme ještě netušili, že tato otázka zazní během krátké chvíle ještě jednou. Bohužel ale zazní z úst německého celníka směrem k jeho kolegovi. Nepůjde pro tentokrát o minuty, ale o eura. Všichni se pomalu vracejí k autobusu, nadšení z čistoty německých benzinek a super nanukového občerstvení. Kolektivně uvádáme při čekání na horkem rozpaleném parkovišti. »OK. Kleine kontrole.«

Náš řidič šikula nemá jakousi licenci, aou. Pokuta byla stanovena, kolik netušíme, řidičovo rozladění by odpovídalo několika stovkám euro, ale hlavně, že můžeme jet dál. Vypadá to čím dál víc na opravdu zajímavý den. Čas předpokládaného dojezdu máme pořád dobrý. Cestu si krátíme zpěvem prvních slok a refrénů známých písní. Pomalu se prozpíváváme k Norimberku. A nastává hodinový »Norimberský proces«. Šikulovi za volantem unikla odbočka a ne a ne ji znovu najít. »Lido, jdi mu to říct, kudy má jet!« »Nejdu, už takhle je dost nas...štvaný!« Když řidič zahlásí, že hledá osmičku, nejdřív se domnívám, že nás chce vysadit někde na městskou hromadnou dopravu. Pak mi dochází, že je to číslo silnice. Po konzultaci Lídy s řidičem končí okružní jízda Norimberkem a daří se nám nabrat správný směr. Jsme opravdu šťastní, jako bibličtí Babyloňané vyvedení z chaosu Babylonu. Poklid však netrval příliš dlouho, neb někteří účastníci (účastnice) začínají cítit každý kámen na cestě a zoufale trpí. Přestávka nutná !!! Začíná jít o život! Nezastavujeme, jsme na dálnici. Ale čas máme pořád dobrý.

Bohužel není pro dnešek vši smůle konec. Jediný, kdo si nevšiml další důležité značky, byl opravdu snad jen řidič. Přední půlka autobusu začíná řidiče kontrolovat, korigovat a směřovat. Nakonec se přece jen dílo zdaří, jsme šťastně na místě. Tady už nás vítá Lucka Jozová s malým Františkem a Alenka Mitter s velkým Helmutem.

Po nezbytné nutné aklimatizaci a uvítání Jarkou Koydl, vrháme se střemhlav do přípravy stánků s našimi českými poklady. Šperky od Jitky Fikotů, keramika z Hrozněovic a z dílny paní Divišové, klasika v podobě lázeňských oplatek a becherovky, Poněšická slivovice od pana Ledajakse, šupinky od Lídy Dominové a malý, žhnoucí zázrak – kahan pana Effimerta, skláče z Hluboké.

Odpoledne přijíždí pan starosta, který je překvapen početnou svou družinou, nasoukanou do historických kostýmů. Úspěšně byl darován Žvejkovník, strom se vznosným názvem Liquidambar styraciflua Worplesdon, panu starostovi Neustadtu an der Aisch – Klausovi Meierovi. Vzhledem k nemožnosti sehnat krásnou českou lípu, byl zvolen tento exotický náhradník. Nádvorím zní hudba. Německá z nástrojů místní kapely »Frankenland«. Česká pak ze strun kytary Jirky Prokeše a harmoniky Vaška Piskače. Zazní obě naše hymny, hezké české lidovky a končí oficiální část tohoto večera. Ti, co byli nadšení ze svých krásných, romantických kostýmů, jsou rádi, že ty těžké, neprodyšné hábity konečně odloží. Je 38°C ve stínu. Ale čas máme pořád dobrý.

Jak se později u prodejních stánků ukázalo, mnozí z nás ani netušili, jak moc dobře umí německy anebo jak někteří zde žijící občané umí, coby potomkové Čechů nuceně odsunutých ze Sudet, mile česky. Žádného zákazníka jsme neodbyli, ale řádně obsloužili a napojili. Někteří se k nám během večera i několikrát vraceli. Jeden ze zákazníků se nám dokonce i pochlubil svým kvalitním, zcela umělým chrupem karlovarským. Odsud zřejmě pramenilo jeho velké zalíbení v becherovce. Povečeřeli jsme místní steak a bratwursty – pro neznalé – jedná se o maso, to první je vcelku a pečené a druhé mleté ve střívku.

Celé odpoledne je protkáno několika vystoupeními našich malých Hlubockých princezen. A možná se to někomu může zdát patetické a možná

se to dnes zase až tak »nenosí«, ale cítíme hrdost. Hrdost na to, jak zručně máme hlubocké řemeslníky a jak šikovné jsou naše děti... Nastává čas zklidnění a kulturní potěchy. Část z nás zůstává na nádvoří a pokračuje v přátelském hudebním posezení se zpěvy. A druhá část se vydává na noční komentovanou prohlídku Neustadtem. Jde nás ale jen hrstka nadšenců, že by ti ostatní tušili, co přijde?

Odvážné mažoretky a unavení prodejci, setkávají se s paní v černém hábitu, držící v ruce kyj, jehož konec připomíná halapartnu. Šžinač, to je jeho správné označení. Tahle, v černý plášť oděná ponocná, nám vášnivě líčí historickou důležitost svého postu a provádí nás temnými ulicemi města a tajemnými zákoutími kolem městských hradeb, nedbajíc blesků zářících na noční obloze za městem. Při svém výkladu lehce pozvedá svou halapartnu a ze skupinky se ozve: »Jděte od ní, určitě jí do té halapartny praští blesk!« Všichni jako jeden muž ustoupíme o krok vzad. Ponocná po nás nechápavě a tázavě vrhá pohledy. Díky volnému překladu začíná chápat situaci, opírá halapartnu o plot a ustupuje, jako by to bylo dílo ďáblovo. Ale to už se začíná zvedat vítr a padají první dešťové kapky. Temnou oblohu rozráží blesky a dunivé hromy. To, co přišlo bylo děsivé, mokré a studené.

Druhý den dopoledne chceme strávit prohlídkou města (tentokrát bez ponocné). Ale počasí nám nepřeje, pořád prší, tak se přemísťujeme o něco později přímo pod střechu Neustadtské radnice. Zde nás čeká závěrečná oficiální část Freundschaftu. Svými projevy nás potěší minulí a i současní starostové; náš pan starosta a Jarka Koydlová, která se o naše městské přátelení zaslouhuje nejvíce. Radníci zní hlubocké varhany a hudba v podání pana Piši.

Na podzim nás čeká přátelská »odveta«. Neustadtští jsou zváni na Slavnosti vína k nám. Kdo chce, může se přijít přátelit.

Nastal čas, Karle, posbírat podšálky a odjet domů. (Tak kolik jich dneska zase chybí?)

Pamela a Jolana ? – podpisy nečitelné ? – aneb za vyčerpávající zprávu děkujeme dvěma milým účastnicím zájezdu

Jaroslavické vzpomínání

Jaroslavičtí občané, přestože o svou vesničku přišli při budování Hněvkovické přehrady, nezapomněli. Kapličku, která tehdy také musela ustoupit a kvůli které tenkrát museli opít bagristu, aby se vůbec odhodlal ji zbořit, si chtějí postavit znovu! Letošního 4. srpna na slavnosti položili základní kámen, dočkali se požehnání svého záměru a vyhlásili veřejnou sbírku – vy také můžete přispět! Město Hluboká slíbilo obstarat původní zvon, který se neztratil – mají ho v Dolním Bukovsku.

Do roka a do dne kaplička bude stát, jako věrná replika té původní...

Cedulky v parku

Zahradníci zámku Hluboká umístili jmenovky ke stromům v dolní zahradě. Jsou to přesné kopie původních jmenovek, které se sice dochovaly, ale už je nelze použít. Jmenovky budou postupně doplněny ještě na horní parter a přilehlé okolí.

*Z parku srdečně zdraví Jitka Böhmová ,
vrchní zahradník zámku Hluboká*

Městský policista s titulem mistra světa

Kde jinde bychom ho našli, nežli u nás?

Atrakcí, krásných na pohled, má Hluboká dostatečně. Teď přibyla jedna živá. Urostlý mladý muž, sympaták s vypracovanou postavou, tělo samý sval, v uniformě městského policisty. Však jsem před rozhovorem s panem Pavlem Brožkem od sebe musela odhánět davy chtivých děvčat, které by si také rády u kávy popovídaly s medailistou mistrovství světa v naturální kulturistice.

Dosud jsem měla o kulturistech své mínění, nicméně skromný a sympatický Pavel Brožek mě přesvědčil o opaku.

Tenhle člověk trénuje nejen svaly, ale i mozek. Potěšil mě sdělením, že naturální kulturistika je cesta k přírodní formě tohoto sportu.

Obejde se bez anabolik a jeho vypracovaná postava opravdu vypadá přirozeně. Přirozeně a dokonale. Nádherně.

Věřím, že na plovárně na něm se zalíbením a trochou závisť ulpí nejedno dámské, ale i pánské oko.

Pavel Brožek by mohl stát modelem Michelangelovi a David z Florencie je zřejmě jeho starší brácha.

Jaké soutěže jste se v červnu zúčastnil?

Bylo to Mistrovství světa v naturální kulturistice, bojoval jsem v kategorii mužů 40 až 50 let a umístil se jako třetí. Naturální kulturistika je sport bez anabolik a dalších nepřírodních metod, dosahujeme výsledků přírodní formou cvičení a stravy. Jsme sledováni mnohem přísnějšími testy, než v sportovní kulturistice. Kontroly mohou být i namátkové, účastníky soutěží mohou dopingoví komisaři zkontrolovat kdykoli a kdekoli, navíc není problém laboratorně prokázat, zda jste dva tři měsíce, nebo i déle dozadu něco zakázaného brali.

Takže jste zdravý přírodní kulturista a vůbec nejste do své podoby »vyhnanypráškami«... Je to tak. A když si všimnete, naturální kulturisté vypadají jinak, jejich svalovina je nejen na pohled, ale i na pohmat jiná. Nemáme takové ty nafouklé svaly, ale opravdu poctivě vypracované, takže nepůsobíme nepřírodně. Zatímco sportovní kulturista může být odulý v obličejí z užívání pomocných prostředků, pokožku mají potrhanou striemi, jak rychle nabyli na objemu, a po ukončení kariéry jejich těla chátrají...

Naturální kulturistika je přístupnější veřejnosti, v rekreační formě ji může dělat kdokoli a začít může v jakémkoli věku. Oficiální soutěže se v Česku pořádají krátce, je to teprve asi šest let. Ve světě se oddělila od sportovní kulturistiky už dřív, u nás ji začal propagovat a provozovat pan Procházka z Karlových Varů a založil českou naturální kulturistiku. Lidé, kteří se brání metodám sportovní kulturistiky, v jejich soutěžích totiž nakonec nemají poctivou šanci uspět. Já se jí kdysi věnoval také, ale s rozumem, a nedotáhl jsem to dál než na šesté místo mistrovství ČR. Proti chemii se těžko prosadíte.

Zatímco v naturální kulturistice máme daleko víc účastníků soutěží a tím i větší konkurenci, což je jenom dobře. V České republice v Karlových Varech se mistrovství světa v naturální kulturistice a fitness pořádalo poprvé. Naše soutěž probíhala o víkendů paralelně s filmovým festivalem, naši reklamní tváří a patrony jsou například Václav Noid Bárta a Martin Maxa.

Nebyla to ale vaše první účast v závodech naturální kulturistiky. Kde jste už všude vyhrával? Poprvé jsem byl na Mistrovství světa v roce 2009, to bylo v Montrealu, v Kanadě, a tam jsem ve své kategorii Open Men vyhrál. Stejný rok jsem zvítězil také na Mr. Universe v Los Angeles. Čtvrté místo jsem obsadil v roce 2010 i 2011 na Mr. Olympia v Renu, USA, což je o třídu vyšší stupeň soutěže.

Co jste tomuhle sportu všechno obětoval? Nejde o obět, sportovat mě bavilo od dětství. Trénuju od 15let, už jako klukovi se mi tenhle sport líbil, hrával jsem i fotbal, hokej, ale kulturistika mě chytla jako individuální sport, kde se nikdo nemůže – oproti kolektivním sportům – za někoho schovat. Můžu být sám za sebe, záleží jen na mě, na mém úsilí, které tomu věnuji. Je mi 42 let, takže trénuji už hodně let. I když mi do toho přišla vojna, pak jsem se oženil, pak přicházely na svět děti... Takže s přestávkami se kulturistice věnuji více či méně intenzivně. Věnoval jsem se klasické kulturistice, pak jsem zkusil silovou soutěž, to jsem měl 135 kilo, dotáhl jsem to na vicemistra v (Bečpressu) výkon 200kg. A pak jsem sundal kila na 88 kg a šel jsem na závody v naturální kulturistice a vyhrál.

Posledních pár let jsem žil opravdu hlavně sportem, provozoval jsem vlastní fitko, dělal osobního trenéra, a přitom cvičil i já sám.

Jste pod lékařskou kontrolou?

Chodím ke sportovnímu lékaři a dvakrát do roka na vyšetření zvané denzitometrie, která určí hustotu kostní tkáně a množství minerálů v kostech. Zjišťuje se hladina vápníku, poměr tuku, vody v těle, a podle výsledků se pak zařídím. Například vápníku mám nad 100 %, většinou

potřebuji doplnit hořčík, zinek, což se dá zajistit přírodními tabletami, beru vyšší dávky vitamínu C, aminokyseliny tzv. BCAA. Před závodem víc cvičím, většinou 2 x denně a přizpůsobím stravu. A v té době musím hodně pít, denně 4 – 5 litrů vody. Před závody pijeme opravdu hodně, to jsme fakt jako na vodě, všude s sebou nosím pití.

Nicméně věřím tomu, že voda organismus pročistí. Samozřejmě si lidi všimnou, jak vypadám, třeba na plovárně, ale ještě nikdo se mnou nezavedl řeč s tím, jestli beru anabolika. Je vidět rozdíl v přirozených a vytrénovaných svalech.

Chápu, že musíte věnovat hodně času tréninku a pohybu, ale co výživa?

Baštíte samý tvaroh? Výživa hraje roli podstatnou! Určitě znamená tak 80 procent veškerého úspěchu. Přestože si člověk udržuje správnou váhu, hlad nemám, a navíc to, co se při tomto sportu má správně jíst, jsou chutné potraviny, takže se do ničeho nutit nemusíte. Nejím ani tvaroh, nejím ani kuřecí, protože v kuřeti je opravdu nadbytek hormonů, tomu se vyhýbám. Takže ostatní masa, ne tak rychle rostoucí, jako je krůtí, i to hovězí a vepřové je lepší než kuřecí brojler, rýže, ovoce, zelenina. Je to všechno o správném poskládání stravy. V poslední době jsem upustil úplně od masových výrobků a testuji, co to se mnou udělá. Myslím, že pořad *Jste to, co jíte* v televizi, preferuje ty správné zásady, tak to opravdu je. Jen to je možná trochu tvrdě nastavené, protože chtějí mít viditelné výsledky do tří měsíců.

Další důležitá procenta ke stravě jsou pohyb. A to nemusí být jen posilování, někdo rád běhá, někdo jde na brusle, půl hodinky můžete cvičit doma, protože ne každý chce chodit do fitness. Je to různé, každý to potřebuje jinak, svobodný výběr pohybu záleží na vás. Posilovna už je jen nadstavba a zpevnění.

Dělám osobního trenéra, mám dost zkušeností, školení a licenci v tomto oboru a hlavně mě to baví. Nejenže se sportu věnuji už hodně let, studuji veškeré nové trendy, dost jsem se naučil v Americe, kde už se téhle oblasti věnují déle. A není to jen sport pro mladé kluky, radím nejen mužům, ale i ženám, jak se dostat do formy, jak zhubnout, jak si vypracovat tělo do plavek a nestydět se za něj.... Měl jsem spoustu klientů, kterým jsem dělal trenéra, a každý se dostal dolů s váhou a byl spokojený se svou postavou.

Jak vypadá váš finiš před soutěží? Jde o tři čtyři měsíce intenzivního tréninku a doladění vrcholné formy týden před soutěží. To znamená prokreslit svaly, zviditelnit je tak, že by mělo být v těle méně vody, cukry se dostanou do svalů, takže opticky to dobře vypadá. Je to vlastně taková chemie se znalostí poměrů v těle, musíte vědět, jak na sobě zapracovat.

Každý z naturálních kulturistů má jiný způsob jak optimálního výsledku dosáhnout, někdo přestane dva dny před závodem pít, já to dělám trochu jinak, piju až do konce, ale pil jsem lehkou pepsí colu – která obsahuje také určité bylinné extrakty pomáhající odvodnění. Já s ní doladil formu a netrpěl jsem žízní – takže jsem byl v pohodě. Jsou to zkušenosti, načetné, vyzkoušené, poučíte se od jiných a já se poučil i v té Americe. Jsem typ, který se nebojí vyzkoušet něco nového, třeba u nás nezažitého a nepoužívaného a ověřit, jestli to funguje.

A jak vypadají samotné závody?

To se naskládají všichni muži z jednotlivé kategorie na pódium, které je shora extrémně nasvícené silnými světly – proto se mažeme všichni hnědou barvou, která z nás pod těmi světly udělá vlastně stejně barevné borce – i černoch tam má »přirozeně« opálenou pokožku.

A už v tom prvním kole záleží – a podle mně nejvíce – na prvním dojmu, který každý závodník vyvolá. První symetrie, stoj zepředu, z boku, ze zadu a porota hodnotí. Pak porotci jednotlivě vyvolávají tři až pět svých

nejlepších závodníků. Ti dělají povinné postroje, je jich sedm, a zase vrátí závodníky zpátky. Další rozhodčí vybere zase svých tři až pět mužů, a může vybrat některé stejné nebo úplně jiné. Bývá šest až osm rozhodčích. A pokračuje se dalším kolem.

Následuje volná sestava – boduje se invence, provedení, jde vlastně o pohybovou sestavu cvičení na hudbu. Vybere se šest až osm nejlepších závodníků (záleží na významu soutěže). Pro ty ostatní je to konec a jedou domů, je po semifinále. A naposled se jde do finále, rozhodčí si zase vyberou své favority – a pořadí se určuje od posledního k prvnímu. Tak to funguje u nás v Čechách.

V Americe je to trochu jinak, tam si závodníci postaví do řady, nechají je stát a začínají je prohazovat mezi sebou. Jeden rozhodčí vás posunuje a ti ostatní bodují bokem. Většinou zprava si vás přehazují na první místa vlevo, a to už můžete tušit, že je to dobré, protože si vás posunují do konečného pořadí a dá se vytušit, jaké místo získáte. Nakonec vyberou tři a poté oznámí jméno vítěze.

Mužských kategorií je víc: dorostenci, junioři muži 21–39, muži. Zatímco v těchto mladých kategoriích je extrémní řevnivost, berou se strašně vážně a je to takové divoké, moje kategorie muži 40 – 50 let, tady bych řekl, že je to už takové vyzrálejší a klidnější. Svaly jsou jiné, ti muži už ví, o čem jim jde, jsou vyrovnanější a de facto si to více užívají. Pak jsou kategorie 50 – 60, 60 – 70 let.

Jak dlouho vám vydrží nejlepší forma? Většinou se ladíte na nejdůležitější soutěž roku a kolem ní absolvujete další soutěže v průběhu dvou tří týdnů, abyste byl dotažený do nejlepší formy a využil příležitost se jich zúčastnit. Protože udržet dokonalou formu třeba půl roku je nemožné. U mě to má obvykle během tří soutěží za sebou vzestupnou tendenci, na té první soutěži je to test, druhá je lepší a třetí je nejlepší.

Neuražte se, ale mě to připomíná výstavu šlechtěných zvířat, psů nebo koní, kde se vybírá z těch nejlepších jedinců. Kulturisté se předvádějí podobně... Vaši postavu jste asi získal i díky genetickému odkazu tatínka. Nebo dědečka?

Však také v tomhle sportu je genetika dost důležitá. Něco se dá trochu poupravit, ale úplně ji nenapravíte. Pokud má kluk široký pas a úzká ramínka, nebo třeba proporcionálně větší hlavu, těžko to cvičením úplně vylepší. Mám výhodu, že mám postavu dobře postavenou už od přírody, široká ramena, útlý pas – mám v pase 76 cm, což je znát a líp se s tím pracuje... jsem rostlý vyváženě, takže mám to štěstí, že ladím jenom dobrou formu svalů. I když dřít musím také. Venku tomu říkají superpacket – mít kompletní balíček, vizáž, postavu. Jakmile něco chybí, už závodníka neberou jako šampióna. A pak je samozřejmě důležité umět se «prodat», silné stránky předvést, slabší zakrýt.

A po kom jsem? Jeden děda z maminčiny strany hrával hokej za Slavoj, druhý děda byl vyloženě hezký vystavěný, široká ramena – když porovnám fotky z mládí, jsem to celý já – a do svých 91 let byl neuvěřitelně vitální, do sportu se vždycky hrnul, celý život fyzicky pracoval a já mám postavu nejspíš po něm.

Na Hlubokou jste nastoupil letos začátkem roku jako městský policista. Myslím, že to je pro město dobrá investice – aniž bych se chtěla dotknout ostatních, vy vypadáte jako 2 v jednom. Jako úspora, která vydá za dva muže. Předpokládám, že v těch svalech opravdu máte sílu, že to není jen estetika na pohled?

Samozřejmě, že v nich mám sílu. Vitalita, síla, bez toho by to nešlo. Trénovat můžete různě, není to jen o posilování, běhat, jezdit na kole, v podstatě provozovat jakýkoli sport.

Od února je na Hluboké novým velitelem městské policie Michal Saitz, a protože se známe mnoho let z Budějovic, oslovil mě, když se tady uvolnilo místo. Nastoupil jsem a nelituji, kolektiv je tady skvělý, vedení srozumitelné. Pracoval jsem jako městský policista v Budějovicích a vadilo mi, že se tam pořád měnily priority naší práce.

Na Hluboké to má své zásady, není to o šikaně občanů, o botičkování, jsem tady spokojený. Můžu porovnávat a líbí se mi, že opravdu pracujeme hlavně pro lidi a ne proti nim. A Hluboká je vysloveně sportovní město, to jsem ani netušil a velice mile mě to překvapilo.

Navic mě potěšilo, že nejen kolegové, ale i radnice měla z mého úspěchu velkou radost. Lidé na radnici věděli dopředu, kdy pojedou na mistrovství a fandili mi už předem, aniž tušili, jak dopadnu. Michal Saitz mi vyšel vstříc i během posledních týdnů před mistrovstvím, protože je

potřeba doladit formu. Mohl jsem si napravit služby a soustředit se pak těsně před mistrovstvím na finiš.

A jak vám vaše postava pomáhá ve výkonu zaměstnání městského policisty? Při mojí první noční tady běhal jeden frajírek s pistolí. Chytili jsme ho, pistole byla plynová, ale kolegové se smáli, že tedy se mnou sloužit nebudou, že se na mě lepší podivné náhody. Druhá událost byla, když jsme chytili tři kluky, kteří tady dělali v noci dost binec, chtěli nám ujet autem – a když jsme je chytili, tak řidič nadýchal 2, 5 promile. Je pravda, že když mě tihle »hrdinové« uvidí zblízka, zklidní se.

Jste reklama na hezké a zdravé tělo, je to zdravý sport, nepropagujete zdraví škodlivé přípravky, dobrá cesta například pro kluky, co se sedí jenom u počítače a najednou zjistí, že by přece jen chtěli vypadat sportovně... Tak to už vidím na pravidelnou rubriku do Zpravodaje... jak srovnat bříško, jak se zbavit nadbytečných kil, co jíst a čeho se vyvarovat...

V mém i Trhosvinenském fitku jsem vedl Cardio-fitness – tenhle trend jsem přivezl z Ameriky. Je to o tom, jak správně posílit srdce a protáhnout svaly. Není to žádná makačka, ale dobrá možnost i pro ženy, starší muže...

Začít můžete třeba v šedesáti. Cvičit můžete a pokroku určitě dosáhnete, i když všechno už je těžší, víc vydržené, u mužů testosteronu ubývá s věkem... Znáám pána, který s postavou úředníka začal po pětačtyřicítce, teď je mu 52 a dva roky už vyhrává, co se dá. Ani pro ženy není problém v 60 letech hodně změnit. Chodila ke mě paní, silnější, taková typická česká mamina, teď chodí jak reklama na štíhlou krásnou ženskou, vypadá líp než její čtyřicetiletá dcera. Nadšená, spokojená. Navíc to s sebou nese lepší kondici.

A lidi zůstanou ve formě a váha se jim nevrací?

Udrží si ji, protože oni změnou stravy ani cvičením nijak netrpí. Není to tak, že budete tři měsíce strádat, pak budete mít dva měsíce hezkou postavku a pak zase přiberete. Všechno je v hlavě, jak říkám já, chce to přepnout, pochopit, jaký styl života vám vyhovuje, je to o zdraví a nestane se nic, když se jednou za čas někde na oslavě nacetete dortem. V tom problém není.

Já sportuji na jiné – vyšší úrovni, dobře, ale je to příležitost pro úplně obvyklé lidi, jak si pomoci k dobré postavě a hlavně ke spokojenosti se svým vlastním tělem. Nejvíce poslouchají ženy, do puntíku – zvlášť když zjistí, že to funguje.

Máte děti? Sportují jako vy?

Mám tři kluky. Nejstaršímu je 21 let, dělá vysokou školu, bude záchranář, cvičí si pro sebe. Druhý syn hraje tady na Hluboké tenis a jde mu to velmi dobře, byl přeborníkem a jezdil i na mezinárodní turnaje jako reprezentant kraje. Nejmenší je pětiletý, a u něj to vypadá, že ho sport oslovuje nejvíce.

Všechny syny mám s jednou ženou, i ona ráda sportuje. Manželka je na zdravou výživu ještě víc zaměřená než já, dohlíží na mě a doprovázela mě i na soutěž. Takže mám manažerku přímo doma a funguje to.

Vy jste rodina přímo do správné české reklamy. Nemáte i zlatého retrievera? A máte vůbec nějakou špatnou vlastnost?

Psy jsme měli čtyři, kočky dvě! A špatnou vlastnost? Mám! Jsem Beran, takže občas jdu i hlavou proti zdi. Jdu si za vším, co si umanu..., ale samozřejmě v dobrém.

A co jste si umnul teď?

Mimo to, že od září začnu dálkově studovat na Jihočeské universitě VŠ, kam mě přijali, tak 8. – 10. listopadu se chystám do Rena v Nevadě, kde proběhne nejprestižnější souboj o Mr. Olympia.

Je to o tom, že samozřejmě fungují určité zákonitosti a málokdy se stává, aby vyhrál nějaký úplně nový náčec z jiného světadílu, ale teď už jsem si jakoby tu frontu na vyšší pozici vystál a mohl by to být úspěch. Nechci si tu šanci nechat ujít. Bude tam celý svět, silové záležitosti, včetně sportovců fyzicky či mentálně postižených, vozičkářů. Existuje dokonce kategorie mužů nad 80 let. Samozřejmě také ženské kategorie, prostě festival všech kategorií, úžasná atmosféra. Celé se to odehrává v krásném hotelu v malinkém městečku na začátku pouště, kolem dokola pak už vůbec nic není...

Slibme si, že našemu nejsvalnatějšímu policistovi budeme držet všichni palce a přát mu úspěch!

Opsáno z Kovárny aneb v Poněšicích se krásně žije...

- V Poněšické kovárně se v červenci loňského roku konala první svatba – obřad proběhl za velké účasti místních i svatebních hostů. Tomáš Jirsa, oddávající, si tehdy pochválil, že Poněšice jsou nejkrásnější vsí regionu a nápad se svatbou u kovárny se mu velmi líbil.
- Kovárna letos v srpnu oslavila dvacet let od chvíle, kdy se dva místní občané Jaroslav Novotný a Miloslav Bartuška rozhodli zachránit zdevastovanou kovárnu na návsi před prodejem soukromému vlastníkovi. Bylo to odvážné rozhodnutí, probudilo však v místních občanech nevídanou aktivitu a soudržnost a do budování se pustila celá vesnice. A také ji dodnes zvesela využívá jako společenskou obecní místnost.
- V sobotu 4. srpna proběhl už 5. poněšický košt. Slavil se jako obvykle zvesela, s muzikou a samozřejmě s poněšickou...

Miliony pomohou rozvoji Hlubocko - Lišovska

Více než čtyři a půl milionu korun rozdělí mezi žadatele na svém území Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko. V pondělí 27. srpna bude vyhlášena sedmá výzva, z níž mohou obce, podnikatelé, církve i neziskové organizace na území Hlubocko – Lišovska získat dotace na nejrušnější projekty.

»Budou vyhlášeny celkem čtyři fiche, tedy oblasti, do nichž je možné žádost o dotaci předložit – podpora cestovního ruchu, obnova a rozvoj vesnic, ochrana a rozvoj kulturního dědictví venkova a podpora zemědělství,« uvedl Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko. O dotaci se tak mohou ucházet například projekty zaměřené na rozvoj pěších tras, vinařských stezek, hippostezek a dalších tematických stezek a rozhleden.

»Další oblasti, na níž je možné získat dotaci, je obnova a rozvoj vesnic. Sem patří například rekonstrukce místních komunikací, rekonstrukce kanalizací, vodovodů a zlepšení vzhledu obcí,« doplnil Lukáš Tryml.

V neposlední řadě bude možné získat dotaci na rekonstrukci kulturních památek, podporu stálých výstavních expozic a muzeí či tvorbu studií obnovy a využití kulturního dědictví venkova. Poprvé budou o dotace bojovat i zemědělci. »Rozhodli jsme se tento rok nabídnout dotace i zemědělcům. Ti budou moci požádat na investice do zemědělských staveb a technologií určených pro živočišnou výrobu a pro rostlinnou výrobu,« dodal Lukáš Tryml. Výzva bude ukončena 21. září 2012.

Finanční prostředky pocházejí z Programu rozvoje venkova ČR, z osy IV, Leader. Rozděluje je však Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko. »Za posledních pět let jsme takto rozdělili už 26,3 milionů korun,« uzavřel Lukáš Tryml. Dotaci mohou získat projekty realizované na území obcí Adamov, Borek, Hlincova Hora, Hluboká nad Vltavou, Hosín, Hrdějovice, Hůry, Hvozdec, Chotýčany, Jívno, Libín, Libnič, Lišov, Rudolfovo, Ševětín, Štěpánovice, Úsilné, Vitín a Zvíkov. Veškeré informace o výzvě budou umístěny na internetové stránce www.mashl.cz.

místní akční skupina Hlubocko - Lišovsko

Městská policie zadržela agresivního zloděje!

Při kontrolní činnosti u Penny Marketu se hlídka městské policie objevila právě včas – a to ve chvíli, kdy se prodavačka a někteří ze zákazníků snažili zadržet zloděje. Což by se jim zřejmě nepodařilo, protože mladý muž z Veselí nad Lužnicí byl velmi brutální a prodavačku při konfliktu dokonce zranil. Se zbožím ukradeným v oddělení drogerie se pokoušel uprchnout, ale hlídka městské policie přivolaná voláním o pomoc, muže po použití hmatů a nasazení pout zneškodnila.

Pro zadrženého následně přijela českobudějovická policie ČR, a převezla jej na policejní oddělení. Podle dalších informací se jedná o člověka, o němž už policie podobná hlášení o krádežích přijala. Pachatelé bude sděleno obvinění z trestných činů a bude zahájeno vyšetřování.

Stalo se 2. září v podvečerních hodinách na Hluboké, jak jsme se dozvěděli z informace vrchního strážníka Michala Seitze z oddělení Městské policie Hluboká nad Vltavou. A mimochodem, policista, se kterým přinášíme v tomto čísle rozhovor, u zásahu nechyběl.

Cyklisté i bruslaři jezdí stále častěji s helmou, ukázalo sčítání cyklistů na Hluboké

Už po šesté provedla Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko na cyklostezce č. 12 z Českých Budějovic do Hluboké nad Vltavou sčítání cyklistů, bruslařů a pěších. Sčítání proběhlo v sobotu 11. července, kdy převládalo chladnější oblačné počasí s občasnými přeháňkami. Výsledky sčítání však ukázaly, že cyklostezka láká sportovce i v nevlídném počasí. Od osmi hodin ráno do osmi hodin večer se na cyklostezce ukázalo 1 242 osob, z toho 71 % tvořili cyklisté.

»Sčítání cyklistů provádíme každoročně už od roku 2007 a díky tomu můžeme výsledky neustále srovnávat. Přitom nesledujeme pouze celkový počet osob na cyklostezce, ale i to, za jakým sportem na stezku vyrazili, zda mají bruslaři a cyklisté helmu, zda jsou zde pěši s kočárkem či psem či poměr věkových kategorií,« uvedl Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

Sčítání ukazuje, že čím dál více cyklistů nosí přilby. Letos mělo přilbu vůbec nejvíce cyklistů od začátku sčítání, tedy od roku 2007. Přičemž je na sčítání patrné, že každoročně stoupá počet cyklistů, kteří se chrání přilbou. »Letos mělo helmu 40 % cyklistů, zatímco v roce 2007 to bylo jen 20 %. Ochota vzít si helmu se tak během našeho šestiletého sčítání zdvojnásobila,« doplnil Lukáš Tryml.

Obdobně je tomu i u bruslařů, u nichž sice stále není tak časté vzít si přilbu, přesto ji letos mělo v porovnání s rokem 2007 téměř čtyřikrát tolik bruslařů. V roce 2007 v tomto smyslu bezpečnost nepodcenily 4 % z celkového počtu bruslařů, v roce 2012 pak 15 %.

Průběžné sčítání cyklistů také ukazuje, jak se na oblíbené cyklostezce mění poměr cyklistů, bruslařů a pěších. Zatímco cyklisté tvoří už od roku 2007 každoročně 60 – 70 % uživatelů stezky, mění se poměr bruslařů a pěších. Bruslařů přibývá, naopak lidí, kteří si vyšli na cyklostezku pěšky, ubývá. »Například v porovnání s rokem 2008 bylo letos na stezce dvojnásobek bruslařů. V roce 2008 to bylo 12 % z celkového počtu osob na stezce, v roce 2012 pak 24 %. Naopak pěších zde byla v porovnání s rokem 2008 jen pětina – v roce 2008 tvořili pěši 27 % z celkových osob na stezce, v roce 2012 pak pouze 5 %,« doplnil Lukáš Tryml.

Sčítací komisaři každoročně sledují nejenom poměr pěších, bruslařů a cyklistů, ale i to, o jaký druh pěších se jedná. Konkrétně sledují, zda se jedná o rodiče s kočárkem či pejskaře. Jak kočárky, tak psi totiž bývají na cyklostezce trnem v oku bruslařům a cyklistům, kteří si často stěžují, že jim komplikují provoz na stezce. Dobrou zprávou pro ně je to, že se počet lidí, kteří si vycházejí na cyklostezku se svým domácím mazlíčkem, každoročně snižuje. Takovou radost už jim však nedělají rodiče, kteří čím dál častěji vyjíždějí na stezku s kočárky – od roku 2007 jejich procento stále roste. V roce 2008 byl poměr rodičů s kočárkem 9 % ze všech pěších na cyklostezce, letos 21 % a loni dokonce 29 %.

»Plánujeme letos udělat ještě jedno sčítání, tentokrát během hezkého počasí v září, abychom mohli srovnat, jak je o stezku zájem ve slunečných a deštivých podmínkách,« uzavřel Lukáš Tryml.

Dětské Aero

startuje do nového školního roku skokem skrz závěrečný prázdninový víkend. Pravidelné páteční schůzky pak začnou fungovat od prvního říjnového pátku 5.10. a začnou stylově – »Dračím doupětem,« odkud vylétnou draci na sobotní veřejnou

DRAKÍADU 2012,

která se chystá na letišti 6.10. od 13.00.

Další info a podrobnosti přináší

www.letiste-hosin.cz/detsky-klub.

V říjnovém zpravodaji navíc přineseme ještě reportáž, jak proběhl dětský letecký tábor a co se chystá dál do koce roku.

První prázdniny v »Alešově« jihočeské galerii

Zatímco většina z nás si od prázdnin slibuje oddych a šanci trochu ubrat plyn – Aleš Seifert nastoupil prvního července na místo ředitele AJG, aby začal uskutečňovat své plány a vize. Jistě je to i pro něj životní zlom a samozřejmě očekáváme s napětím, jaké změny se budou dít v galerii v blízké budoucnosti. Po více než roce bez oficiálního ředitele se tedy život v zámekské galerii vrací do obvyklých kolejí a rozpačitá atmosféra v jejích prostorách zmizela v minulosti. Nutno podotknout, že AJG pod pověřeným vedením Petra Berkovského i v tomto období prosperovala bez komplikací a uzavřela provizorní etapu své existence vydařenou galerijní nocí. Mikoláš Aleš se jistě nezlobí, že mu v galerii přibyl jmenovec a se zvědavostí, tak jako my ostatní, bude sledovat, jak galerie oslaví svou blízkou »šedesátku« a jakým směrem se vydá pod vedením mladého a ambiciózního ředitele. Pravda je, že Mgr. Aleš Seifert působí sympaticky a optimisticky, pravda také je, že zaměstnanci galerie – a hlavně ženy – se usmívají a pochvalují si. Doufejme tedy, že spokojenost bude na všech stranách a že usmívav se začnou i gotické madony.

(Na fotografii téměř celého kolektivu AJG je pan ředitel v popředí v černé košili)

Vaše první dojmy, pane řediteli? Jsem v galerii opravdu krátce, takže vlastně všechno, co zažívám, jsou mé první dojmy – a musím říct, že se mi tady velmi líbí. Nejen přímo galerie, zámek a okolí – to místo, kde se nacházíme, ale celá místní krajina. Je to úplně něco jiného, než na co jsem byl zvyklý na Vysočině a tenhle kraj se mi moc líbí.

Vy jste rodák z Počátek – to je městečko na pomezí Vysočiny a Jižních Čech. Takže jste přesídlil z drsnějších krajů Vysočiny do naší krásné jihočeské pánve. Mohu se zeptat, zda jste se přistěhoval i s rodinou? Schválili vám vaše rozhodnutí doma? Ano, i s rodinou, bydlíme v Českých Budějovicích. Postoj mé rodiny byl také jedním z těch impulsů, proč jsem se přihlásil do výběrového řízení. S manželkou to bylo společné rozhodnutí, protože jsme museli zvážit, že v případě úspěchu by to znamenalo i kompletní přesun z Jihlavy. Protože dojíždění mezi Jihlavou, Budějovicemi a Hlubokou by bylo opravdu nerealné. A žít tady bez rodiny by pro mne nebylo možné.

Takže přejí vám i vaši rodině, aby to byla změna pro vás přínosná a abyste ji nelitovali. A samozřejmě přejí i galerii, aby ve vás našla schopného ředitele, který ji posune k dobré budoucnosti. Navíc jsem zjistila, že galerii už bude příští rok 60 let – i když ji pořád podvědomě považujeme jaksi za mladou... Je to pravda, patří k první generaci moderních galerií, nicméně 60 let už přece jen něco znamená. Navíc pro mě je to i výzva, začínáme řešit, jak celé její směřování pojmout, a rádi bychom jí k jejímu jubileu dali nějaký dárek – lépe řečeno zařídili to tak,

aby galerie sama sobě nějaký dárek dala. Plány a nápady mám, ale nelze je zatím specifikovat, zatím je vše jen v hrubých obrysech...

Jste »vyučen« v oboru? Studoval jsem historii a muzeologii. Je to obor, který v sobě zahrnuje spoustu drobných aspektů, které nakonec docela dobře využijete v praxi. Od managementu až k filosofii, dějinám umění, ale studoval jsem také nauku konzervování, to je takový předstupeň restaurování, a podobně. Po vysoké škole jsem nastoupil na Krajský úřad kraje Vysočina, odbor kultury. Měl jsem na starost krajem zřizované organizace, to znamená, že jsem pochopil vztah zřizovatele a organizace, i to, jak funguje mechanismus a vnitřní koloběh úřadu. A zároveň jsem mohl optikou úředníka zdálky sledovat, jak fungují samotné organizace. A po zhruba pěti letech, roku 2005, jsem přešel na základě výběrového řízení do Oblastní galerie Vysočiny jako její ředitel a začal jsem se dívat zase z té druhé strany. Ono je praktické, poznat obojí pohled. Máte výhodu, víte, jak to všechno funguje, podle toho se zařídíte a snažíte se vést svěřenou galerii k jejímu prospěchu a spokojenosti kraje. A v roce 2012 jsem se rozhodl přihlásit do výběrového řízení na vedení AJG ... a jsem tady...

Malujete, socháte, nebo máte nějaké konkrétní umělecké sklony? Jmenujete se Seifert, nebyl vašim pradědečkem básník stejného jména? Ne, ne, nemaluji, bohužel nic takového. Umělec nejsem a ani můj rod nepatří k rodině nositele Nobelovy ceny pana Jaroslava Seiferta.

Začal jste tedy o prázdninách, nastoupil 1. července. Byl to odlehčenější nástup do práce nebo nebyl? Vždyť je to jednoduché! Když je sluníčko, jsou lidi na plovárně, a když prší, jdou do galerie. Je to tak?

Doufám, směje se pan ředitel. Kam jinam by šli?

Nicméně musím říct, že ten první den mého nástupu do práce byl velmi zvláštní. Jsem nadšený nejenom tím krásným místem, kde se galerie nachází, ale to první ráno byl pohled na zámek přímo mystický, celý zámek byl zahalen v mlze, jen věžička koukala. Takový vjem jsem už dlouho nezažil. Bylo to krásné, vnímal jsem to jako výjimečný a pro mne symbolicky krásný první den.

Vysvětlíte nám laikům, co vlastně znamená vedení galerie? Znamená to vymyslet galerijní plán, prosit jiné galerie o zapůjčení výstavy či obrazů, nakupování uměleckých děl, je to spíš direktivní práce ředitele, či celého kolektivu? Jak kdy a v různých situacích, samozřejmě řízení galerie znamená něco podobného, jako řídit firmu, i když v galerii máme odlišné zaměření. Negenerujeme zisk v té finanční podobě, pro nás jsou ziskem návštěvníci a od toho se všechno odvíjí. Plán výstav tvoří odborné oddělení, konzultujeme společně spoustu věcí a každý tady má svůj úkol.

Samozřejmě to není o jedinci – ale v podstatě musím přiznat, že je to o lidech! Záleží na kvalitě jednotlivců a spolupráci, která funguje někde lépe, někde hůř. Na Hluboké je větší kolektiv, než jsem měl kolem sebe v Jihlavě, ale mám z něj zatím dojmy jen pozitivní, nic negativního. Vypadá to, že si společně budeme dobře rozumět.

Byl jste se podívat na galerijní noc, ocenit snahu vašich budoucích zaměstnanců? Ne, nechal jsem si ji ujít, i když jsem o ní samozřejmě věděl, sledoval jsem už Alšovku v té době dlouhodobě, ale z povzdálí. Bylo to zrovna v období přerodu, nervozity, tak jsem nechtěl vstupovat sem bez oficiálního jmenování a předcházet čas.

Ale inkognito jako normální návštěvník jsem se samozřejmě do galerie podívat přišel.

Znal jste AJG už z dřívějšíka? Ano určitě, znal. AJG byla poměrně zásadním partnerem pro jihlavskou galerii, a to ještě předtím, než jsem v ní pracoval. A za mého působení jsme společně udělali několik zajímavých spoluprací, ať už například výstavy Milana Caise, Zdeňka Buriana a dalších...

Těch věhlasnějších krajských galerií není zase mnoho. Tyto krajské – bývalé ministerské galerie – se v roce 2001, vyjma tří, změnila a přešly pod správu krajů. Když se na to dívám optikou člověka, který na kraji pracoval, musím to kvitovat se spokojeností. Jsou pod větší kontrolou, dostávají víc peněz, než měly dříve a kraje se většinou snaží, aby je galerie dobře reprezentovaly. Čili se o ně více starají, umožňují jim růst, připravují rekonstrukce, investice – protože jsou to vlastně investice do majetku krajů. A to se odrazí v i podpoře nákupu a rozšiřování sbírek a podobně. Pravda je, že AJG má velmi dobré jméno.

Dřív to bývalo tak, že do galerie se vyšla podívat na výstavu buď rodina, nebo kolektiv. Dnes je hezké, že se galerie přibližují a otvírají více veřejnosti nejen výstavami, začínají se věnovat individuálně dětem, studentům, učí je se dívat... Tady s tím před pár lety velmi krásně začala Šárka Kosová a pokračuje paní Zimová. Tenhle trend budete doufám podporovat. Paní Magistra Zimová je skryté zlato této galerie a vede si skvěle. Má na starosti organizaci a animační programy pro předškolní, školní i studentské kolektivy. A nejen pro mladou generaci, i pro seniory například. Vidím, že ji to velmi baví a vymýšlí neskutečné množství programů a věřím, že se tahle činnost bude moci rozrůstat. Podařilo se i přes příhraniční spolupráci a granty získat nějaké finance a i z těchto peněz je tato činnost podporována. Samozřejmě díky této iniciativě roste i návštěvnost. Je to vklad do budoucnosti, kdy se děti vzdělávají příjemnou formou, získávají zkušenost a ztrácejí ostych a baví je i prostředí, které neznaly.

Za velký vklad určitě považujete, že všechny části AJG jsou umístěny v krásném prostředí historických budov, nejen na Hluboké, ale i v Budějovicích a Bechyni. A druhá hlavní věc jsou asi právě výstavy. Koho a čím chcete oslovit? Jedna z hlavních věcí, se kterými je nutno počítat, jsou bohužel také finance, *pragmaticky podotýká pan ředitel*. Naš záměr je cílit výstavy ať už na běžného návštěvníka, pocházejícího z Jižních Čech, tak i na turistu.

I na Hluboké vidíme zajímavé rozlišení – mění se skladba turistů, dnes nejen ze západní Evropy, ale rychle přibývá návštěvníků z východní části

Evropy. A tohle všechno musíme nějak reflektovat při tvoření výstavních plánů, protože sem chceme návštěvníky přitáhnout a něčím je zaujmout.

Slibujete, že nebudete vystavovat matřošky? Samozřejmě dovedu pochopit, že turistu potěší – ocitne-li se v cizině – když někde vystavují obrazy jeho krajana. Ano, to láká většinou velice účinně. Jsme galerie zaměřená na určitý typ umění, chceme je udržovat, ale bude dobré, když se zaměříme také na doprovodné programy, komentované prohlídky a přednášky a další možnosti, jak nalákat a přitáhnout návštěvníka.

Je příjemné pro návštěvníky, dozví-li se k danému tématu více přímo od odborníků, může jim to přinést úplně jiný vhled do výstavy, do pochopení její koncepce, mají možnost blíže poznat záměr kurátora výstavy, který o ní ví nejvíce, protože ji připravoval.

Máte na to lidi? Samozřejmě. Máme odborný tým galerie, interní, ale i externí přednášející, ti všichni se, věřím, během příštích měsíců představí veřejnosti a vyprofilují v zajímavých celcích. Něco jiného je připravit výstavu, probírat se depozitáři – ale umět ji navenek i okomentovat, mluvit o ní, představit veřejnosti, znamená vystoupit z anonymity, prezentovat a stát si za svojí prací, ukázat nejen obrazy, ale přiblížit osobnost tvůrce.

AJG prolíná uměním od gotiky až k současnosti. Každý si tady přijde na své, ať milovníci starého umění, až toho nejsoučasnějšího. Budeme se snažit dát jim během roku opravdu širokou nabídku a zároveň pracovat i se stálými expozicemi. Někakým způsobem je obměnit, ať už zajímavou zápůjčkou z jiné – i třeba zahraniční galerie, nebo dát cizí artefakt do kontrastu k českému umění. Pravda je, že díla v expozici galerie jsou úžasná, velice cenná umělecky i esteticky.

A tušíte už konkrétní obrysy výstavního plánu? Aktuálně představíme barokní část obrazů jedné soukromé sbírky, na podzim ukážeme zajímavý soubor českých a polských filmových plakátů, výstavu připravuje Mgr. Tetiva. Víze do budoucna jsou širší. Příští rok je zatím v jednání, nic zatím není prakticky potvrzeno. Pravděpodobně jednou z jistých výstav bude retrospektiva Antonína Střížka, jednoho z významných českých umělců střední generace současnosti. Ty ostatní plány jsou zatím pod pokličkou...

Budeme překvapení...?

Doufáme!

Která expozice vás u nás nejvíce těší, nebo kam si zajdete, když potřebujete dobít energii? Většinou vyjdu před galerii, a jednak park, jednak množství lidí, kteří přicházejí k zámku a galerii, procházejí se v areálu, mě nabíjí energií. Věřím, že ten proud lidí bude přicházet nadále, ideálem je, nabídnout návštěvníkům velký zámecký areál jako jeden celek, protože to všechno patří k sobě – příjemné chvíle v parku, prohlídka zámku a galerie. Tak to vidím já.

V galerii se hrávalo večer divadlo, galerijní noc byla početně navštívena. Možná jiný čas, jiná nabídka – oděvní přehlídka z 20. let přitáhla zase jiný typ lidí, kteří třeba tolik nechodí na výstavy. Chápu, že jste omezení nutností ochrany cenných originálů, jež galerie ošetřuje, zřejmě není možné v galerii uspořádat třeba taneční ples... Ale můžeme se těšit i na podobné atrakce? Stoprocentně, galerijní noci, hlubocké hudební léto budou pokračovat, byť třeba v určitých modifikacích. Určitě se budeme snažit přivést do galerie zvučná jména umělců, a nějakým způsobem galerijní život ještě víc rozpohybovat. Necítíme v této oblasti konkurenci, naopak spolupráci – ať už je to zámek, Hlubocké divadlo či jiné subjekty, které se zde prezentují.

Když je možné udělat módní přehlídku v Národní galerii, tak malou divadelní formou, koncert, spoustu zajímavých věcí, týkajících se nejenom výtvarného umění, můžeme přivést i sem. Máme tým lidí, kteří dovedou ochránit vystavená díla, kustodi mají za sebou několikrát školení a zkušenosti, ví, jakým způsobem mají návštěvníky usměrňovat – samozřejmě v tom dobrém slova smyslu.

Vnímate a sám jste zmínil, že myslíte i na obyvatele Hluboké, a doufám, že počítáte i s nimi, i když jste o úroveň výš a možná vám imponují více turisté a návštěvníci zdaleka?

O úroveň výš jsme jenom z geografického pohledu, odmítá pan ředitel *jakoukoli nadřazenost*. Hluboká je mateřská základna galerie a vždycky to tak zaznívá. Pokud se řekne Alšova jihočeská galerie, vždycky k tomu patří dodat: v Hluboké nad Vltavou. A já to cítím jako velkou zodpovědnost a samozřejmě hluboce jsou pro mě první okruh mých

návštěvníků, lidé, kteří tady žijí, se přicházejí podívat častěji než turisté. Určitě se uvidíme, těším na seznámení s nimi a jsou tím prvním, co mě zajímá. Jsou to ti, kteří chodí pravidelně, pro ně můžeme udělat nejvíc – pro Kruh přátel galerie. S nimi první setkání proběhne v srpnu. To jsou lidé duší blízcí galerii, a pro tenhle okruh se dá vždycky udělat něco navíc, představit jim blíže to, co třeba běžný návštěvník galerie uvidí později nebo v menší míře. Prostě pro ně máme připravenou lahůdku a chceme mít také v budoucnu vždycky nějaký bonbónek navíc.

Jsme rádi, že na Hlubokou myslíte, jsme rádi, že vás tu máme, věříme, že po rozpačitých časech se blýsklo na lepší časy a že jak zaměstnanci

NAPSALI JSTE NÁM

Dva básnické příspěvky pro letní čtení zaslal redakci pan Antonín Zvánovec. Připsal k nim: *Báseň Před bouří je z času mládí, kdy jsem toužil uchvátit alespoň brčko z Pegasových perutí. Byla otištěna ve Svobodných novinách (dříve v Lidovkách) dne 29. 7. 47 za šéfredaktora Ferdinanda Peroutky. Třetí básničku máme od Jitky Fikotové, členky pěveckého sboru Záviš.*

Pozdní léto

Když v létě padají hvězdičky
a tráva začne hrát,
mně cvrček na své housličky
jak dětem chodí hrát.

Den co den hudlá. Neznámý.
Snad je jich celý chór.
A nevím odkud hrají mi –
od potůčků či z hor.

Pro cvrčků cvrkot před spaním
jsem pořád dětský spáček.
Prý o pohádkách stále sním.
A šmudlám dětský pláček.

Tak nevím. Nesu tíhu tíh:
Jsem ušlý. Smím být mlád?
Mám v kapesníku pláč i smích.
Mám vrásky. Smím se smát.

Před bouří

Kolébky klasů v tichém kraji
se stromů ptáci přelétají
do nebe vzdušným hvízdáním.
Tanečně naklání se stvolý
a šelest křídel u stodoly
chtěl by se utrhnouti k nim.

Ve výškách vidím čaromáry
z obláček loupají se tvary
pavučinových koupelen.
Víš kvítka na té modré mise
dnes pro mě plátno odstrojí se
tisíce nejkrásnějších žen

Další děkování sponzorům od Pěveckého sboru Záviš:

- KELT – REKLAMNÍ
AGENTURA, Hluboká/V.
- CAFÉ & CLUB RELAX BALI,
Hluboká/V.
- Jan Zvánovec, Hluboká/V.
- Jan Pirgl, České Budějovice

Jsem šťastná

Jsem šťastná – jak jen člověk
může být,
jsem šťastná – že život mohu žít.

Mám muže,
který pomáhá a dodává mi sílu,
přítelkyni,
ta předává mi víru.
Mám děti,
ty potřebuji hladit.

Hudbu,
která umí duši s tělem sladit.
Mám štěstí,
že mohu druhým pomáhat,
šťěstí,
že úsměv mohu rozdávat.

To všechno mám...
A i když třeba bolí tělo celé,
mohu rozdat duši těm,
kteří mají ty své opuštěné,
protože chápu stále víc,
že tělo je jen pouhé nic...
Že potřebným dávat svoji sílu,
upevňuje v celém světě víru.
Jestli je mou karmou štěstí dát,
pak víc už nemohu si přát...

Štěstí je prostě dáno těm,
kteří ho sami rozdávají,
těm, kteří ho chtějí dát všem,
protože dávat za přirozené mají...

Jitka Fikotová,

Když zlobí budík

Věřte mi, že vedle živých bytostí nás občas zlobívají i předměty zdánlivě neživé. Říkám-li slovo zdánlivě, mám na mysli náš budík na chatě a události kolem něho. Ano, vím, že je složen z kovových součástek a skla, ale při tom, co on si dovolí, má zcela životnou hlavu, která si dělá co chce.

Posuďte sami: Před časem babiččino koupěchtivé oko spočinulo na krásném budíku za hodinářským výkladem v budějovické ulici. Stál tam pevně na nožkách, ve stříbrně se lesknoucím kabátku, s pyšnými dvěma zvonky na hlavě a s krásným ciferníkem. Už tehdy bylo patrné, že hledí nadmíru vyzývavě, vědom si svého JÁ. Snad pro ten dojem samostatnosti byl zpoza výkladu vytažen a zabalen. Babička zaplatila stanovený peníz a spokojeně budík odnesla na chatu, kde byla potřeba jeho služeb.

Zde, seřízen, natažen dokonce pohlažen, se budík pánovitě rozkročil na římse krbu, jako by říkal: Zde jsem pánem já!

Opravdu uměl. Krásným tikajícím hláskem, s dvěma ručičkami poháněl čas a tím i obyvatele chaty. Nespál celý čas a podle našeho přání zvonil k probuzení. Ale při naší další návštěvě byl budík zticha a tvářil se zarputile! To jsme na ciferníku bezpečně poznali. Snad nechtěl být tak dlouho sám, nebo mu byla zima, kdoví?

Po natažení se začal předvádět: chvíli šel, potom ztichl. Babička mu přátelsky domlouvala, aby nedělal hlouposti, že se nám pořád líbí a máme ho rádi. Kdepak!

V následujícím čase to bylo s budíkem k nevydržení. Tikal a tichnul podle svého, a považte!, byl ochoten ukazovat čas jen v poloze na levém uchu – tedy zvonku! A co si přitom vyslechl od babičky! Slibovala mu, že ho vyhodí do odpadků a bude konec jeho uličnictví. Přitom, jak jsem si všiml, se budíku roztáhly ručičky do úsměvu. On snad, potvora, věděl, že odpadkový kontejner v ten čas není u chaty přistaven. Ale budíkovy legrace skončily. Babička jej s hubovým strčila do batohu s výhrůžkou: bude-li oprava drahá, půjdeš do šrotu, neřáde jeden! Kdoví, o čem teď zlobivý budík přemýšlí, čekaje u hodináře na operaci, která by mu měla napravit trucovitou hlavu.

Douška – hlubocký všeměl Vítá J. skutečně naučil budík »pochodovat« tak, že od té doby zastaví, jen když není natažen! Už víme, jak na zlobivé budíky.

Autor je redakci známý :-)

*foto: Pěvecký sbor
Záviš na festivalu
pěveckých sborů
v Rakousku.*

Zeptali jsme se za vás

Když jsem nedávno šla kolem naší nové lékárny, všimla jsem si, že došlo ke změně vnějšího označení. Děje se něco? Lékárna mění majitele? Podobné otázky mi začaly vrtat hlavou, proto jsem se rozhodla lékárnu navštívit a zjistit, co to vše znamená. Na mé otázky ochotně odpověděla paní Mgr. Hana Sýkorová, se kterou se setkáváte, když si do lékárny jdete pro své léky.

Paní magistro, naše čtenáře zajímá, co se skrývá za změnami vnějšího označení lékárny? Zákazníci naší lékárny se nemusí ničeho obávat, k žádným změnám vlastníka nedochází. Pro úplné objasnění se vrátím trochu do historie.

Když jsme začátkem roku 2011 dostali nabídku na převzetí lékárny na Hluboké od původní provozovatelky, se svým společníkem jsme se rozhodli založit novou společnost, která bude lékárnu dále provozovat. Tato společnost se jmenuje Hlubocká lékárna s.r.o. Dále jsme se rozhodli lékárnu zcela zrekonstruovat tak, aby obyvatelé Hluboké mohli využívat našich služeb v moderních prostorech a na patřičné úrovni. Podepsali jsme smlouvu o spolupráci s nadnárodní společností Pharmaland a vnitřní dispozici lékárny a vnější označení jsme přizpůsobili jednotným standardům této společnosti. Od dubna 2011 lékárna funguje a domnívám se, že k plné spokojenosti zákazníků. V letošním roce se společnost Pharmaland rozhodla změnit svůj obchodní název na BENU a tento název sjednocuje u všech vlastních a spolupracujících lékáren v celé Evropě. Proto došlo i u naší lékárny k drobným změnám vnějšího označení.

Můžeme v souvislosti se změnou označení očekávat nějaké další novinky pro zákazníky? Společnost BENU Česká republika připravila pro zákazníky lékáren sítě BENU zajímavý projekt tzv. lékové karty. Velmi stručně popíšu, o co se jedná. Cílem je nabídnout zákazníkům maximální péči v oblasti dohledu nad správným a bezpečným užíváním léků. Zákazník, který vstoupí do projektu, obdrží svou lékovou kartu, na které bude zaznamenána jeho kompletní léková historie. Obsahem záznamu budou všechny léky vyzvednuté zákazníkem v síti lékáren BENU. Odborný personál lékárny bude mít přehled o tom, co daný zákazník bere za léky a může na základě těchto informací upozornit na případná rizika a nežádoucí účinky určitých kombinací léků. Jedná o zcela ojedinělý projekt jednoznačně ve prospěch zákazníka.

Součástí lékové karty bude i bonusový systém. Z celkové hodnoty vyzvednutých léků bude zákazníkovi automaticky započítáván kredit ve výši 2% a tento kredit bude na kartě evidován ve formě bonusových bodů. Nashromážděné bonusové body může zákazník použít k úhradě cen léků nebo doplňků v celém rozsahu sortimentu lékárny. Bližší informace jsou samozřejmě každému zájemci k dispozici v naší lékárně.

Závěrem chci všechny vaše čtenáře, obyvatele Hluboké a další zákazníky ujistit, že jsme tady především pro ně a budeme dělat všechno proto, aby byli s našimi službami plně spokojeni.

Tamtam pomáhá rodinám malých sluchově postižených dětí

Středisko rané péče Tamtam Praha, které je součástí Federace rodičů a přátel sluchově postižených, o. s., poskytuje v devíti krajích ČR terénní služby rané péče v domácím prostředí rodinám dětí se sluchovým a kombinovaným postižením nebo závažným postižením vývoje řeči od narození do 7 let. Tato služba je již dvanáctým rokem poskytována také v celém Jihočeském kraji, kde ji v současnosti využívá 11 dětí klientských rodin.

Nabízené služby podporují jednak rodinu jako celek, jednak vývoj dítěte. Každá rodina má svého odborného poradce, který do rodiny dojíždí na pravidelné konzultace. Rodiče se po zjištění diagnózy dítěte vyrovnávají se složitou a nečekanou životní situací, mohou se cítit bezradní a začít pochybovat o své rodičovské kompetenci. Již v této počáteční fázi smířování se s problémem dítěte je jim poskytnuta podpora, která postupně přechází v provázení rodiny a poradenství při výchově a podpoře vývoje dítěte se sluchovým postižením prostřednictvím konkrétních herních a terapeutických programů.

Velký důraz je ze strany týmu poradců Střediska Tamtam Praha kladen na aktivní roli rodičů. Hlavně oni rozhodují, jakou pomoc a v jaké formě jejich rodina potřebuje. Proto pro konzultací poradce zjišťuje aktuální potřeby rodiny, hodnotí pokroky ve vývoji dítěte, hledá spolu s rodiči řešení problémů, které život s dítětem se sluchovým postižením přináší. Velká pozornost je věnována jak podpoře komunikace dítěte a výběru nejvhodnějšího komunikačního systému, tak poradenství v oblasti kompenzačních pomůcek. Podílíme se také spolu s rodinou na výběru vhodných mateřských školky a průběžně sledujeme, jak se dítě do kolektivu školky zařadilo. To, jak zdařile bude rehabilitace dítěte probíhat, záleží na mnoha faktorech, např. na typu a závažnosti sluchového postižení (střední či těžká nedoslýchavost, praktická hluchota), na době jeho vzniku (před porodem, po vytvoření mluvené řeči...) a liší se také podle individuálních předpokladů každého dítěte. Společným a velice důležitým aspektem, zásadně ovlivňujícím vývoj a budoucí společenské zařazení dítěte, je včasné zahájení rehabilitace - čím dříve, tím lépe.

Protože o službu rané péče se rodina musí aktivně přihlásit, můžete i Vy, vážení čtenáři, předat na naše středisko kontakt, znáte-li ve svém okolí rodinu s malým dítětem s postižením sluchu nebo se závažnou poruchou řeči. Rodina nás poté může kdykoli telefonicky nebo prostřednictvím elektronické pošty kontaktovat.

Středisko rané péče Tamtam Praha

tel.: 251 510 744

e-mail: ranapece@tamtam-praha.cz

www.tamtam-praha.cz

www.frpsp.cz

Těžit se bude. Ať bude ministr jakýkoliv.

Kvalitní příroda může existovat navzdory kategoriím. To by si měli uvědomit ti ekologičtí aktivisté, kterým se nelíbí záměry nového ředitele šumavského národního parku Jiřího Mánka.

Média mají jednu charakteristickou vlastnost. Potřebují kladné a záporné hrdiny. Z bývalého ředitele Správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava Jana Stráského vyrobila dřevorubce zbroceného pilinami, který mění Šumavu v holé kopce, a z jeho zeleného předchůdce, který těžil ještě víc, jemného milovníka ptáků a kytiček. Holé kopce byly na Šumavě vyrubány dávno před Stráským, s laskavým svolením zelených ministrů. Tři roky před Stráského nástupem nastartovalo zelené vedení parku drastické těžby s pomocí molochů na těžbu dřeva, zvaných harvestory. Velké plochy lesa byly zničeny hlubokými erozními rýhami, jedna vyvážecí souprava za druhou vyjížděla z parku. A to všechno po orkánů Kyrill, který měl podle slov ochranářů poskytnout odrazový bod k netěžení, k nefalšovanému národnímu parku, kde se ponechá příroda přírodě.

Zelení ministři sice mluvili o mezinárodně uznávaném národním parku, ale přitom nechali park drancovat. Je to něco podobného, jako když místo historické cesty z Březníku u Modravy na hraniční přechod Modrý sloup otevřel v roce 2009 propagátor šumavské divočiny a tehdejší ministr Ladislav Miko trasu vedenou oklikou nejchráněnější šumavskou

divočinou, ve které se podle expertních posudků z roku 2005 nachází nejvíce chráněného tetřeva.

Obtížná cesta k dohodě Národní park Šumava, zařazený do II. kategorie podle IUCN (Mezinárodního svazu ochrany přírody) právě tak narychlo, jako byl v roce 1991 konstituován, pravděpodobně nemá opodstatnění pro svou vysokou kategorizaci. O tom hovoří experti od roku 1999. Kategorie II v zásadě požaduje, aby 75 procent chráněného území zůstalo bez zásahu, což v případě Šumavy jednoduše nelze a je docela možné, že se to neuskuteční ani ve »vzorovém« Národním parku Bavorský les – kvůli protestům veřejnosti. Pokud bude schválen zákon o Národním parku Šumava, stanoví bezzásahovost na 35 procent plochy parku během 45 let, což kategorii II podle IUCN neodpovídá. U nás jsou navíc další problémy: není odpovídající zonace rozdělující území parku na velkou bezzásahovou zónu a ochranný prstenec lesů kolem, kde se intenzivně zasahuje (jako v případě původní části Národního parku Bavorský les). Národní park Šumava, který je dvaapůlkrát větší než bavorský soused, nemůže bez vysokých těžeb ekonomicky přežít. Další problém je v nemožnosti dohody. Experti IUCN dali v roce 2002 šumavským starostům a ochranářům ultimátum: domluvte se. Bez dohody mezi parkem a obcemi není existence národního parku možná. K této dohodě ani deset let po jejich misi nedošlo, i když jak Stráský, tak jeho nástupce

Jiří Mánek mají u šumavských obcí zatím největší důvěru ze všech předchozích parkových šéfů.

Mánek v roce 2004 připravil a v obcích projednal první skutečně konsenzuální zonaci parku, kterou přijali jak obce, tak vědci z různých vědních oborů, a dokonce i řada ekologů. Vlivem radikálních nátlakových skupin však tato zonace nikdy přijata nebyla. Radikální ekologové svými utopiemi o okamžité bezzásahovosti cestu k dohodě na Šumavě uzavřeli. Made in Mexico. Místo dohody s obcemi začala zelená správa parku potichu pracovat na uskutečnění velké nepřístupné plochy, zvané Divoké srdce Evropy, v centrální části Národního parku Šumava a Národního parku Bavorský les. Divoké srdce mělo být záhy převedeno do nejvyšší ochranné kategorie Ib podle IUCN, měly tu být zrušeny cesty a zamezeno přístupu turistům. Veřejnosti o tomto plánu nikdo neřekl. Plán na divočinu se probíral jen na vědeckých sympozii a ve Straně zelených. Divočina kategorie Ib byla posléze roku 2009 schválena na Mezinárodní konferenci o divočině v Mexiku. Překategorizování směrem nahoru se však už ani u nás, ani v Bavorsku nepodařilo politicky protlačit. Šumavské kyvadlo se znovu rozhoupalo a dnes se nové vedení parku snaží najít rozumnou cestu ven. Cestu, která možná neexistuje.

Kvůli Národnímu parku Šumava docházejí ministři Tomáši Chalupovi protesty. Protestní dopisy sepisují ti, kdo Šumavu znají jen z rychlíku anebo tam vůbec nebyli (zelený poslanec z Mnichova Eike Hallitzky, bruselský komisař pro životní prostředí Janez Potočnik nebo úředníci Mezinárodního svazu ochrany přírody ze švýcarského Glandu). Jejich hlasy šumavský spor nevyřeší, protože místní obyvatelé jim nevěří. Místní mají šumavskou přírodu rádi, ale bez zásahů zvenčí. Obávají se změněné tváře šumavské krajiny, pokud odumrou další plochy smrkových porostů, obávají se nových zákazů vstupu a uzavírání cest. Kategorie ochrany přírody je pro ně abstraktní pojem. »Žiju na Šumavě od narození a je mi jasné, že si přírodu musíme chránit sami a občas jí pomoci,

abychom si ji zachovali a mohli ji rozumně využívat. Aby nebyla znovu zadrátovaná, bychom se na ni nemuseli dívat z výšky,« říká Jan Novák ze Železné Rudy, který má Šumavu prochozenou i projetou na kole křížem krážem. Názory většiny místních i turistů jsou podle něj podobné. »Měli bychom si umět rozhodovat sami, a nikoliv o nás bez nás. To už tady několikrát bylo, a jak to dopadlo. Rozhodnutí od bruselského nebo jiného vzdáleného stolu bývá často tristní a neodpovídá potřebám místních obyvatel.«

Kategorizace chráněného území je posvátná kráva v očích ekologů. Právě na ni lze dobře nasadit vizi divočiny korunované zákazy vstupu, o nichž ekologové sní nad šálky bylinkového čaje. Je to víc psychologický než faktický problém. Mnohem důležitější je nová zonace, která je zatím ve hvězdách. S trochou nadsázky lze říct, že Šumava může mít ještě víc přírodě ponechaných míst, i když bude v kategorii IV. Ať už bude Národní park Šumava ve dvojce, nebo čtyřce, les se tu bude muset pěstovat a zdokonalovat lidskou rukou a hlavně se tu bude těžit, i když bude u moci ministr zelený, nebo modrý. Pravděpodobně ale by snížení kategorie mělo psychologický dopad: znamenalo by konec iluzí o nepřístupné divočině. Šumava potřebuje vyváženost mezi zelenými sny a každodenní realitou. Příroda o tom, že má nějakou kategorii, neví.

Text Radovana Holuba, který vyšel 3. srpna 2012 v LN, je přetištěn souhlasem Lidových novin a redaktora Zbyňka Petrůčka.

Věřím, že každý z Hlubočáků má na Šumavu svůj názor, a svůj názor máme i na akce typu té, kterou na začátku léta vyprovokovali ekologičtí aktivisté přímo na Hluboké. Účinkoval v ní jak bývalý ministr životního prostředí pan Bursík, i paní Kateřina Jacques, a na padesát dalších, své role se (trochu ironicky) opět ujala i »biomasa«, jak vtipně prohlásil jeden přihlížejících. Mezi tábor aktivistů a občanů smutných ze stavu naší Šumavy ji totiž na vozovku utrousil jeden z koní projíždějících se skupinou rytířů Traken.

Bud'me chytřejší!

Umíte psát? I na počítači? A občas někomu své texty posíláte? Pak jste ten správný adresát a já si dovoluji shrnout do tohoto *Nápo věděníku* některá pravidla, která platí při psaní na počítači.

Pokud píšeme na počítači s pomocí nějakého textového editoru (prostě programu, ve kterém se píše), je potřeba dodržovat některá pravidla, aby editor dokázal napsaný text formátovat. To znamená, aby správně rozeznal začátky a konce vět, dokázal zalamovat řádky, dělat odstavce a další věci, které po něm chceme.

V zásadě je to práce s mezerami a interpunkcí. Počítači je jedno co píšeme, podstatné je pro něj jak to napíšeme.

■ **Pravidlo č. 1: Mezery.** Mezery jsou podstatné, takže je třeba naučit se je hlídat. Rozhodně není jedno, kolikrát se do mezeríku trefíme! :)) Takže potřebuji-li mezeru, ťuknu do mezeríku pouze jednou.

■ **Pravidlo č. 2: Interpunkce.** Interpunkce vždy těsně »přiléhá« k větě, do které patří. Tím počítači označíme, co patří k sobě, a co už nikoliv. Za interpunkčním znaménkem uděláme mezeru a můžeme začít s novou větou.

Příklad: *Šel Janeček na kopeček, uviděl tam pět oveček.*

Všimněte si, že čárka i tečka těsně, tedy bez mezery přiléhají k textu. Počítač tak podle velkého písmena na začátku a interpunkce na konci bezpečně pozná, kde věta začíná a kde končí. Totéž samozřejmě platí i pro ostatní znaménka. *Šel Janeček na kopeček? Uviděl tam pět oveček!*

■ **Pravidlo č. 3: Závorky.** Se závorkami se to má stejně, jako s interpunkcí. Také přiléhají natěsno! A používáme závorky oblé, lomítko se používá jindy a jinak (inu, jako lomítko...)

Šel Janeček na kopeček, uviděl tam pět oveček (a žádného berana).

Stejně se chováme i v případě, že dáváme do závorky celou větu, potom tam patří i s veškerou související interpunkcí.

(Šel Janeček na kopeček, uviděl tam pět oveček.)

■ **Pravidlo 4: Uvozovky.** Asi nebude překvapením, že uvozovky rovněž přiléhají k uvozenému textu. Důležité je si uvědomit, že to platí i pro interpunkci, která se k textu v uvozovkách vztahuje!

„Šel Janeček na kopeček, uviděl tam pět oveček,“ řekla stará Hromádková. Vidíme, že text bez mezery navazuje interpunkcí a za ní je opět bez mezery uvozovka. Platí to vždy, a to i pro ukončení pomocí tří teček! „Šel Janeček na kopeček, uviděl tam pět oveček...“ zamyslela se stará Hromádková.

■ **Pravidlo č. 5: Spojovník kontra pomlčka.** Určitě jste si všimli, že na klávesnici máte maličký spojovník - a v textu přitom používáte dvojnásobně dlouhou pomlčku -

Pomlčku obvykle uděláme tak, že dáme dva spojovníky za sebou, zmáčkneme mezerník a další písmeno. Pozor - v publikovaném textu, vypadá spojovník a pomlčka stejně. V textovém editoru nikoliv! :))

Pamatujeme si, že kolem pomlčky jsou mezery - takhle -

Zatímco spojovník navazuje bez mezer: budeme-li psát 4-6 hodin, tak si zvykneme.

■ **Pravidlo č. 6: Vícenásobná interpunkce.** Chápu, že s člověkem při psaní mohou cloumat pocity tak silné, že je vyjádří větším počtem vykřičníků nebo otazníků. Ale i zde platí, všeho s mírou. Tak jako děláme tečky vždy tři... (všimněme si, že těsně navazují na text), tak bychom mohli skončit i u tří otazníků??? a maximálně vykřičníků!!! Praktická je dvojkombinace otazníku s vykřičníkem!!

■ **Pravidlo č. 7: Data, procenta a s. r. o.** I zde platí to, co jsme si už řekli: tedy interpunkce navazuje na text a teprve za ní je mezerka. Jenže v tomto případě jde o chyby, které máme takřikajíc zažit. Podívejme se tedy, jak to má být správně - sledujte hlavně mezery:

22. 2. 2002   22. dubna 2002   s. r. o. nebo s. r. o.

Musím uznat, že s.r.o. se píše tak často bez mezer, že si toho už málokdo všimne...

Ale pozor na procenta, tam mezera mění význam! Když napíšu 4 % (s mezerou), tak to čtu čtyři procenta. Když ovšem napíšu 4% (bez mezery), tak to čtu čtyřprocentní! :))

Jak vidíte, je to vcelku snadné, prostě si člověk musí dávat pozor, kam dá mezery. Ona by se ještě nějaká pravidla vystrachat dala, ale tohle jsou ta základní, která by člověk měl používat vždy, když začne psát na počítači.

Doufám, že jsem vás touto lekcí neurazila, ale sama vím, že mě tato pravidla nikdo neučil, musela jsem na ně přijít sama. Ve školách se to snad učí, ale spousta z vás ve škole počítače prostě neměla, a pokud na vás necenila zuby korektorka (jako na mě), tak jste se to ani neměli kde naučit.

Text pro vaše poučení jsme s dovolením autorky Dagmar Ruščákové převzali z krásných stránek o zvířatech (a lidech) <http://naszviretnik.net>

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Jízdnárna zámku Hluboká nad Vltavou

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice. **České sochařství 20. století** – stálá expozice. **Flámské a holandské malířství** 16.–18. století – stálá expozice

do 30. 9. František Muzika / Volná tvorba, scénografie

20. 9. Dernisáž k výstavě Františka Muziky od 19 hodin v hlavním sále AJG.

Festival Hudební léto Hluboká 2012

• **6. 9. České saxofonové kvarteto a David Eben.** *Začátek koncertu v 19:00 hodin v hlavním sále AJG v Hluboké nad Vltavou*

VÝSTAVY

Wortnerův dům AJG

České Budějovice, U Černé věže 22

Mezi symbolismem a surrealismem

– do 9. 9. České umění první třetiny 20. století ze sbírek AJG

Odlesk perly / Umění baroka ze sbírky

Patrika Šimona – 19. 9 – 18. 11 2012

Vernisáž výstavy 19. září 2012 v 17.00 hodin

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

Mezinárodní keramická sympozia

1966 – 2011 – stálá expozice

do 30. 9. Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni (ateliér keramického designu)

do 30. 9. Luděk Míšek

do 30. 9. Viktor Chalepa

Viktor Chalepa

»Vychutnejte si svůj drink«

• **Termín výstavy: 11. srpna – 30. září 2012**

Mezinárodní keramické muzeum v Bechyni, Zámecký pivovar

Kurátor výstavy: PhDr. Milouš Růžička

• **MgA. Viktor Chalepa** 2001 – 2007, Vysoká

škola uměleckoprůmyslová, Praha

2001 – 2003 prof. Václav Šerák

2003 – 2007 doc. Pavel Knappek

2006 Burg Giebichenstein Hochschule für Kunst und Design, Halle

• **významná ocenění**

2001 Grand prix 8. ročníku mezinárodních

veletrhů bydlení, nábytku a moderního

životního stylu (kolekce lázeňských pohárků)

2004 Fifurama 2004 (kresba roku, VŠUP,

Praha), 3. místo

Studentský design '04 (čajový set), zvláštní cena jury (DC-ČR)

2007 Národní cena za studentský design '07

(DC-ČR), (Party kolekce)

• **výstava**

Návštěvník zde uvidí předměty denní potřeby, věnované designu, novému chápání designu, jeho speciálním oblastem a problémům,

překročení hranice mezi uměním, řemeslem a designem; také oblasti použití designu se mění, jak jsou uváděny do nových významových souvislostí, i v obecné rovině vztahu artefaktu ke skutečnosti, jak nabízejí nové estetické vyhlídky.

Viktor Chalepa v nich plně rozvinul své vidění designu a sdělné i výrazové prostředky svého designérského jazyka. Představuje nepochybně zajímavou osobnost současného českého designu. Předně vystavuje řadu porcelánových nádob v nejširším možném využití při neformálním společenském setkání (Party set) a porcelánový set sloužící k běžnému používání při podávání teplých nápojů (Joint).

Pieta z Cipína

Pietu z Cipína u Slavkova uvedla AJG zpět do expozice při setkání s přáteli galerie. Jak říká nový ředitel galerie Mgr. Aleš Seifert v našem rozhovoru, podobné akce zviditelňují galerijní práci. Proto by rád organizoval alespoň jednou měsíčně podobná setkání s uměním. Při tom srpnovém bylo představeno půvabné sousoší ze 14. století, které, ač malých rozměrů, je významným artefaktem ve vlastnictví AJG.

Před restaurováním byla vzácná soška ve špatném stavu. Noha Ježíše se odlomila, hlava Panny Marie nedržela na svém místě a rouška chyběla úplně. Restaurátor Jaroslav Fuka Pietu dva roky renoval.

Mgr. Roman Lavička z oddělení restaurování Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích vysvětlil, že soška měla nelehký osud. Soška je jednou z piet v Alšově jihočeské galerii a patří k nejkvalitnějším a nejstarším. Byla objevena v 60. letech v malé polní kapličce u dnes již zaniklé osady Cipín u Českého Krumlova. Je vytesána z opuky, což tady na jihu Čech nebylo běžné, tento materiál se používal v Praze a okolí. Proto se odborníci domnívají, že právě odtud byla dovezena. Pravděpodobně se dostala do kapličky poté, co ji nějaký klášter nebo kostel kvůli poškození vyřadil. Svým vzhledem dokonce připomíná sochy Petra Parléře, takže možná pochází z jeho dílny. Při průzkumu se ukázalo, že ji v minulosti někdo zřejmě záměrně poškodil. Restaurátor proto musel oprave věnovat hodně času. Pietu očistil a dohledal původní barevné zdobení. K připojení poškozené končetiny použil čep.

Oprava byla zvláštní především tím, že se odborníci rozhodli vymodelovat Panně Marii úplně novou roušku. Vedly je k tomu dva důvody. Jednak ze srovnání se soudobými sochami piet vyplývá, že Panna Maria měla vždy roušku volně spadající na ramena. Tady z neznámé příčiny chyběla, možná byla odsekána. Tím se navíc oslabil partíe krku, byla tedy doplněna také proto, aby zpevnila křehké místo. Jaroslav Fuka řekl, že používá speciální tmely, které se dají snadno odstranit. Kdyby v budoucnu někdo usoudil, že je hlava sošky jiná, než původní, může ji zase demontovat a nepoškodí originální materiál.

Mgr. Roman Lavička považuje celou opravu za velmi náročnou i proto, že dílo je poměrně malé, zhruba šedesát centimetrů na výšku a padesát na šířku, takže oprava byla namáhavá. Při čištění se muselo dávat pozor na každý detail.

Na závěr příjemného večera se mohli zájemci ještě zúčastnit ochutnávky moravského vína vinařství Kubík z Velkých Bílovic, kterou v galerii zorganizoval pan Vácha z vinotéky v Zámostí. Chutnalo všem a příjemný večer jak s kulturním potěšením, tak dobrým vínem, dokonale zapadl do loučení s prázdninami.

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou / T + 420 387 967 041, F + 420 387 965 436. e-mail: sekretariát@ajg.cz, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz. Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská galerie / duben – říjen 9.00 – 18.00

České Budějovice / Wortnerův dům / 9.00 – 18.00 **Bechyně** / Mezinárodní muzeum keramiky / květen – září 9.00 – 12.00 / 13.00 – 18.00

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG.

Změna programu vyhrazena!

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

do 30. 9. – Jitka Gavendová – obrazy, František Vlček – plastiky

Biograf

čtvrtek 6. září – CARMEN. USA 2012. Dokument. *Opět vás zveme do Metropolitní opery, kde prožijete drama, žárlivost a smrt ohnivě španělské cikánky Carmen. Skvělé výkony, děj a kulisy vás určitě nenechají údivem vydechnout.* Účinkují: Barbara Fritoli, Elina Garanča, Roberto Alagna. Autor: Georg Bizet, režie: Richard Eyre, dirigent: Yannick Nezet-Séguin. Dolby digital 220 min. Součástí přenosu je jedna přestávka. Představení v originálním znění. 19.00 hod.

pátek 7. září – Svatá čtveřice. ČR 2012. Romantický/komédie. *Oba dostanou nabídku práce na karibském ostrově, kde se navždy změni jejich sexuální život.* Hrají: Jiří Langmajer, Marika Procházková, Luděk Munzar. Režie: Jan Hřebejk. Přístupné od 15 let.

sobota 8. září – Total Recall. USA/Kanada 2012.

Sci fi/akční/dobrodružný. *Co všechno mu změni život při cestě do své vlastní mysli...* Hrají: Colin Farrell, Bryan Cranston, Jessica Biel, Kate Beckinsale. Režie: Len Wiseman. Přístupný – české titulky!

*čtvrtek, pátek a sobota
13., 14. a 15. září
Filmový festival
voda – moře – oceány.*

pátek 21. září – Méd'a. USA 2012. Komédie/fantasy. *Jeho medvídek z dětství začal mluvit a žijí spolu dodnes ...* Hrají: Seth MacFarlane, Mark Wahlberg, Mila Kunis, Giovanni Ribisi. Režie: Seth MacFarlane. Přístupný – české titulky!

sobota 22. září – Sněhurka a lovec. USA 2012. Dobrodružný/fantasy/akční/drama. *Mocná čarodějnice se lstí vetře do mocné říše a začne v ní vládnout ...* Hrají: Kristen Stewart, Charlize Theron, Cris Hmsworth. Režie: Rupert Sanders. Přístupný – české titulky! Dolby digital.

pátek 28. září – Ve stínu. ČR/Polsko/Slovensko 2012. Krimi/drama. *Z běžné vloupáčky se stává politická kauza z bývalého Československa 50. let ...* Hrají: Ivan Trojan, Sebastian Koch, Soňa Norisová, Jiří Štěpnička. Režie: David Ondříček. Přístupný od 15 let.

sobota 29. září – Resident Evil: Odvěta. USA 2012. Akční/sci-fi/horor 3d. *Virus dál pustoší zemi, která se měni a poslední nadějí je Alice ...* Hrají: Milla Jovovich, Michelle Rodriguez, Sienna Guillory. Režie: Paul W.S. Anderson. Přístupný – české titulky! Dolby digital.

Začátky představení v 19.00 hod.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

sobota 1. září – Rebelka. USA 2012. Rodinný/komédie/animovaný 3d. *Merida objeví význam skutečné odvahy aby zlomila kletbu, než bude pozdě ...* 18.00 hod. Režie: Mark Andrews, Brenda Chapman. Český dabing!!!

neděle 2. září – Monstra oceánů: Pravěké dobrodružství. USA 2012. Animovaný 3d. *Přijďte se díky technologii 3d dostat do pravěku ... zažijte vše jako živé.* 18.00 hod. Režie: Sean Macleod Philips. Přístupný český dabing!!! Dolby digital.

neděle 9. září – Království hmyzu. Anglie 2003. Dokumentární 3d. *Naše existence je závislá na hmyzu ... zažijte vše jako živé.* 18.00 hod. Režie: Mike Slee. Přístupný český dabing!!! Dolby digital.

Komorní scéna

sobota 8. září – »4tet«
20.00 hod. Sál AJG

středa 12. září Cestujeme ... »Nejvyšší hory světa« Filmové zpracování podle knihy P. Béma
17.00 hod. Sál KC Panorama

neděle 16. září – »Hradišťan s Jiřím Pavlicou«
Závěrečný koncert 17. ročníku hudebního festivalu 2012 20.00 hod.
Kostel sv. J. Nepomuckého.

**Jihočeské slavnosti vína proběhnou
na náměstí v sobotu 15. září**

POZVÁNKA DO PRAHY DO DIVADLA

6. 10. 2012 – sobota,
odpolední představení od 15 hodin

**DIVADLO RADKA
BRZOBOHATÉHO**
představení **LEV V ZIMĚ**
v hlavních rolích Hana Maciuchová
a Radoslav Brzobohatý

*Informace o odjezdech a cenách vstupenek
a dopravy na tel. 387 965 153
nebo 728 194 574 p. Bezděková*

T. J. SOKOL Hluboká nad Vltavou
zavlačky kdo má rád tanec a hudbu na hodiny

Post De Bras

Kdy: **PONĚLÍ 19:00 - 20:00**

Kde: **SOKOLOVNA - malý sál
Hluboká nad Vltavou**

Part De Bras je volání, které vyvolává spoustu klasických tanec, tedy balce a tanecových cvičení. Tímto učebním a cvičebním programem se můžete naučit a otestovat své schopnosti a fyzickou zdatnost. Na své přijdou zejména ti, kteří chtějí se cvičením zapojit a tančit.

Part De Bras je volání a tady Body and Soul, které vede k cvičení a tanči.

Part De Bras je volání pro všechny, kdo chtějí poznat a správně držet tělo a poznat své tělo. Při cvičení se můžete těšit na hudbu, která je pro cvičení a tanec.

**Zacvičit a zatancovat si
může přijít každý bez ohledu na věk.**

ZAČÍNÁME 17. září 2012

kontakty: Valentová Jitka - tel.: +420 739 439 066; e-mail: as@hluboka.cz

T. J. SOKOL Hluboká nad Vltavou
předbíhá pro děti hodiny cvičení

TANEČNÍ RYTMIKA
(dětí od 4 do 6 let)

Kdy: **PONĚLÍ 16:00 - 17:00**

Kde: **SOKOLOVNA - malý sál
Hluboká nad Vltavou**

Děti budou probírat pohybové oblíbení na cvičení, cvičky, atd.

AEROBIC (dětí od 7 do 10 let)

Kdy: **ÚTERÝ 17:00 - 18:00**

Kde: **SOKOLOVNA - malý sál
Hluboká nad Vltavou**

Děti budou probírat pohybové oblíbení na cvičení, prvního obou, atd.

ZAČÍNÁME 17. září 2012

kontakty: Valentová Jitka - tel.: +420 739 439 066; e-mail: as@hluboka.cz

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 9. Září 2012. Ročník 43. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. Redakční kruh ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. Grafika, fotografie: ing. Jan Pírgl. Odborní počítačová poradci: Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.p-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Hluboká nad Vltavou hostila tým KHL

Relaxační a regenerační centrum Hluboká v pátek 20. července 2012 přivítalo 38členný tým hokejového klubu KHL Avtomobilist Jekatěrinburg. Na jihu Čech čekal hokejisty 12denní tréninkový a kondiční pobyt, pro který zázemí našli v Relaxačním a regeneračním centru Hluboká a českobudějovické Budvar Aréně.

Slavnostního přivítání týmu Jekatěrinburgu v RRC Hluboká se zúčastnili senátor a starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa, generální manažer HC Mountfield Zdeněk Blažek, generální ředitelka RRC Hluboká Lenka Havlová a byznysmen Zdeněk Zbytek, který byl patronem a organizátorem celé akce.

V uvítacích proslovích jak senátor Jirsa, tak ředitelka RRC Havlová vyjádřili potěšení, že právě Hluboká nad Vltavou se stala místem pobytu hokejistů a popřáli jim, aby pobyt splnil jejich očekávání.

Hosté byli uvítáni tradičním českým obyčejem – chlebem a solí a také typicky českými nápoji – slivovicí a pivem Budvar.

V programu pobytu hokejistů byly především tréninky na ledě Budvar Arény, ale také kondiční tréninky na hlubockém fotbalovém hřišti a také rekondiční a regenerační procedury ve fitness, wellness a balneo částech

RRC. Právě komplexní služby byly podle manažerů týmu důvodem, proč klub k pobytu zvolil RRC Hluboká, které poskytuje nejen ubytování v komfortním hotelu a speciální gastronomický servis v restauraci, ale také široké služby v oblasti regenerace a posílení kondice hráčů týmu. Po náročných trénincích hráči velmi oceňovali možnosti relaxace v bazénu a vířivce wellness, využívali také kryokomoru – tedy terapii mrazem, která je pro regeneraci organismu velmi účinná.

V programu pobytu nechyběla ani prohlídka hlubockého zámku. Vedení klubu Avtomobilist Jekatěrinburg ocenilo zázemí a služby, které jim RRC poskytlo a svou spokojenost manažeri klubu potvrdili příslibem návratu k dalšímu pobytu v příštím roce.

S Josefem Strakou nejen o RRC Hluboká

Čas pobytu našich hostů – členů hokejového klubu Avtomobilist Jekatěrinburg – byl především ve znamení náročné tréninkové a kondiční přípravy na ledě budějovické Budvar Arény i na hlubockých sportovištích. A také ve znamení regenerace ve wellness, fitness a balneu RRC. Přesto se i v náročném programu našly chvíle pro příjemný odpočinek a uvolnění v našem Lobby baru. Jednu z takových chvil pohody jsem byla i pro nás příležitostí ke krátkému rozhovoru s jihočeským rodákem, hokejistou Josefem Strakou.

■ Zajímalo nás, jestli je v Hluboké nad Vltavou poprvé?

Ve městě poprvé nejsem, několikrát jsem tu byl ještě v době školních let, na třídních nebo později rodinných výletech na zámku nebo v zoologické zahradě. Ale tady v Relaxačním a regeneračním centru jsem poprvé a jsem příjemně překvapen, že tady na jihu Čech takové zařízení existuje.

■ **Odpověď Josef Straka předznamenal další otázku, která se týkala jeho pohledu na dvoutýdenní pobyt, který se v době rozhovoru chýlil ke konci.** Určitě je to pohled pozitivní, jsme všichni moc spokojeni se všemi službami, s prostředím i s regeneračním zázemím. Musím ocenit i skvělé jídlo, které je pro záměr pobytu – posílení kondice – hodně důležité a nejen já, ale i kluci z týmu jsme mohli jen chválit. RRC poskytuje opravdu všestranný servis, měli jsme k dispozici i kryokomoru, využili jsme posilovnu, bazén. Celkově byla ta regenerace hodně důležitá, protože tréninková zátěž byla vysoká, řekl bych, že takovou jsme ještě nezažili, bylo to hodně intenzivní – ale právě díky možnostem regenerace tady u vás jsme to zvládli.

■ **Na tiskové konferenci s vedením klubu mimo jiné zaznělo, že tým před rokem absolvoval podobný pobyt ve Finsku a tamní podmínky označil ve srovnání s podmínkami u nás, že byly jako »země a nebe«. Je taková i vaše zkušenost?** Nemohu posoudit, jaké podmínky měl tým konkrétně na zmíněném pobytu, to jsem s nimi ještě nehrál, ale byl jsem na podobných soustředěních s jinými týmy a opravdu musím říci, že zázemí ve Finsku a tady se snad ani porovnat nedají – ať už jde o kvalitu ubytování, nebo možnosti regenerace, o kvalitě jídla ve Finsku ani nemluví, to nemělo s nějakou výživovou nebo i chuťovou kvalitou, kterou při zátěži potřebujeme, nic společného.

A také určitě ve Finsku nemají tak krásný zámek, že? Měli jste možnost navštívit zajímavá místa v Hluboké nad Vltavou?

Ano, mezi tréninky jsme měli takový volnější den, vím, že kluci byli na zámku, někteří byli i na prohlídce budějovického pivovaru, já jsem ale volno využil jinak, jel jsem s manželkou za rodiči. To ale byla vlastně jediná výjimka v dvoutýdenním sledu tréninků a kondiční přípravy.

Pobyt je téměř u konce, dá se už tedy hodnotit, jestli měl očekávaný efekt – právě z aspektu posílení kondice?

Určitě pobyt měl pozitivní efekt, samozřejmě ty skutečné výsledky prokáže začátek a průběh sezóny, která v KHL začíná v září.

Přejeme tedy, aby výsledky byly co nejlepší a přinášely týmu vítězství a byly impulsem k tomu, aby, jak také bylo řečeno na tiskovce, jste se k nám vrátili k dalšímu pobytu i v příštím roce. Pane Strako, přejeme hodně štěstí a děkujeme za váš čas a příjemný rozhovor. Lucie Burianová

STEJSKAL
Century 21
STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
NA TRHU OD ROKU 1992

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.
Realitní makléř ve Vašem městě: Mgr. Jana Vítů
tel.: 608 036 027, jana.vitu@century21.

Sokol Hluboká – úspěch na zlatém superpoháru 2012

V červnu vyrazila brzy ráno z hlubockého areálu dvě T-ballová družstva (Hluboká Lions a Sokol Hluboká). Jejich cílem byl Zlatý Superpohár v kategorii T-ball do 10 let. Pro všechny hlubocké hráče to byla premiéra na tak obsazeném mezinárodním turnaji. Do Prahy celkem dorazilo 25 hráčů, 5 trenérů a bezmála 20 rodičů. Měli jsme každopádně největší zastoupení do počtu hráčů a fanoušků. První minuty zápasů se rozběhly již v pátek po obědě. Na programu byly nejdříve zápasy v jednotlivých skupinách.

Naším přáním bylo probojovat se mezi 8 nejlepších celků. Jako první nás čekala Technika Brno, pro nás neznámý soupeř. Od prvního míče jsme šli do soupeře naplno. Ze začátku jsme se museli otepat z prvotní nervozity, ale pak hlubockí hráči rozjeli šňůru bodů a výsledek 24:7 to jen potvrzuje. První úspěšný krok splněn. Dalšími soupeři byli Piráti z Mladých Buků, kde se výsledek velice podobal tomu prvnímu. V pátek čekal kluky ještě jeden boj, tentokrát to byly dovednostní soutěže Masters. V nich jsme nakonec obsadili famózní druhé místo z celkových 20 týmů, což jen dokazuje sílu týmu v obraně.

V disciplíně vnitřní souhry jsme dosáhli nejlepšího času a tím pádem nás měla zájem natočit ČT. Po této informaci byli všichni hráči samozřejmě nadšení a kluci to ukázali ještě jednou přímo před televizními kamerami. Pak následoval krátký rozhovor s trenérem a hlavně mladými hráči.

Páteční den byl úspěšně za námi. V sobotu nás čekala dohrávka skupiny a první velmi důležitý zápas – čtvrtfinále s druhým umístěním z další skupiny. V tomto zápase se ukázala síla týmu, protože jsme nastoupili proti velmi houževnatému a zkušenému týmu Kotlářka Praha. Zápas se nám podařilo zvратить až v samotném utkání. Zápas byl plný skvělých odpalů na obou stranách a výborných zákroků v obraně. Všichni hráči hráli pod obrovským tlakem, tribuna vřela a každý chtěl vyhrát. Vítězství 18:17 bylo skutečně velmi těsné! Touto krásnou tečkou pro nás skončilo sobotní dopoledne a celý zbytek dne jsme se mohli věnovat sledování ostatních zápasů, kapele Kašpárek v rohlíku či sledování ukázky armády České republiky.

Den D nastal v neděli ráno v 9:00, kdy proti sobě nastoupili dva velcí favoriti. Sokol Hluboká a obhájci titulu Draci Brno. Do té doby byl Sokol považován za outsidera, ale teď již bylo všem jasné, že to byl velký omyl i pro některé samotné organizátory turnaje. Hned od začátku se začalo velmi dobře. Sokol byl první na pálce a hned si připsal první 3 body. Draci byli po tomto začátku zaskočeni a dokázali odpovědět pouze jedním bodem. To nám hrálo samozřejmě do karet a odpověděli jsme smrští dalších 5 bodů a navýšili tak skóre na krásných 8:1. Do této doby probíhalo pro naše borce vše perfektně. Pak přišlo bohužel lehké uspokojení a v následujících 3 směnách jsme dokázali dát soupeři pouze 2 body. Draci toho samozřejmě okamžitě využili a změnili skóre na 10:10. V 6. směně se stav nijak nezměnil a šlo se do poslední směny. V něm kluci z Hluboké dokázali nasázet krásné 3 body, 4. bod byl na cestě, ale po fantastickém zákroku zadopolaře byla směna ukončena. Šli jsme do dohrávky zápasu s tří bodovým náskokem. První out jsme dokázali zahrát poměrně rychle, pak přišly po hitech 2 body a bohužel nezahráný tečovaný out na 3. metě. Byli jsme ve stavu, kdy vyrovnávací bod byl na 3. metě a jeden out. To už nebylo pro Draky nijak těžké a zbylé 2 body dotlačili domů. Zaslouženě tak nad námi zvítězili a postoupili do finále. Nám zůstaly slzičky na tvářích. Dostat se do finále by bylo naprosto něco nepředstavitelného a excelentního.

Po této smutné prohře jsme měli zhruba dvě hodiny na to, abychom se oťepali a došli si pro třetí místo. To nám stačilo a kluci se začali opět usmívat. Do zápasu proti Sabat Praha jsme nastoupili s čistou hlavou a po těžším začátku jsme přehráli soupeře rozdílem třídy. Na vrcholné akci jsme získali fantastické 3. místo, platí jak pro T-ball tak pro celý Superpohár. To je pro klub Sokol Hluboká v mládežnické kategorii perfektní výsledek.

Je vidět, že rozvoj s nejmladší mládeží je výborně nastartovaný. Systém se nám osvědčil a je třeba jej udržet a rozvíjet ve všech kategoriích. Akce byla excelentně připravená, od nejmenších detailů až po samotné vyhlášení. Někde rozhodovaly o vítězství jen drobné chyby, jinde dlouhé odpaly. Všichni hráči šli během turnaje o třídu nahoru a můžeme se tedy těšit, jak za dva roky bude žákovský baseball na slušné úrovni! Na závěr bych chtěl poděkovat všem trenérům, rodičům a převážně hráčům za výborné reprezentování klubu Sokol Hluboká na mezinárodní akci, jako byl SUPERPOHÁR 2012.

HC Ondra Konvalinka

Sokol Hluboká do Final four nepostoupil

Muži Sokola Hluboká se při letošním tažení Českým baseballovým pohárem (vyřazovací soutěž) dostali až do čtvrtfinále, poté co v předchozím kole vyhráli na extraligové Eagles Praha. Od postupu na závěrečný turnaj Final Four je dělil zápas se sedmým týmem Extraligy Skokany Olomouc.

Pro oba týmy by byl postup do finálového turnaje Českého poháru historickým úspěchem. Trenéři Michal Kapr (Hluboká) a Václav Voják (Olomouc) postavili, co nejsilnější sestavy.

Sokol Hluboká: Klimovič 1B, Novák 3B, J.Mařík SS, Líkař DH, Miranda 2B, Mužík C, Velecký RF, Soukup CF, Rus LF, nadhazovat začal Hejný

V line-upu Olomouce nechyběli oba cizinci. Pravý polář Edwards a short stop Kmiecik. Reprezenační catcher Jakub Voják byl 4. v pořadí na pálce. Na nadhozu určoval tempo hry Černík, třetí nejvytíženější nadhazovač Olomouce v Extralize. První směna se hlubockým nevydařila. Nechali Olomouc 4x doběhnout na domácí metu po 3 vydařených odpalech a 3 metách zdarma. Na pálce rozjel útok Sokolů Martin Klimovič dvojmetovým odpalem. Po hitech Líkaře a Veleckého Hluboká snížila na rozdíl dvou bodů. V dalších směnách Skokani přidávali body a Hluboká dotahovala. Po 3.směnách byl stav nadějný 4:6.

Nástup Hluboké odrazila Olomouc ve 4. směně. Homerun odpálili nejprve Voják (byl to vůbec první homerun na Hluboké v roce 2012) a také první metař Utěšený. Olomouc se vzdálila Hluboké na rozdíl 5 bodů. V 5. a 6. směně Sokol Hluboká snížil na 5:9 a do hry vstoupil nový nadhazovač David Šťastný. Domáci optimisticky pomýšleli na zvrát v utkání, bohužel nad sportovní areál dorazila silná dešťová přehánka, která přivedla hřiště do nehratelného stavu a zajímavý zápas byl po 6.směně ukončen. Do Final Four postoupili Skokani Olomouc. Na odpaly vyrovnaný zápas (9:11) rozhodly neúspěšné starty hlubockých pálkařů při situacích, kdy měli běžce ve skórovací pozici na 3. a 2. metě. Domáci takto ponechali na metách 8 běžců, zatímco Olomouc jen 4.

Novinka: Kangoo boots v půjčovně

Od srpna máte možnost zapůjčit si v Půjčovně Sportovně relaxačního areálu, novinku fitness aktivit a hit letošního Evropského týdne žen – Kangoo jumps. Jedná se o pevné boty na pružině. Ideální pro pohyb po cyklostezce či fitness cvičení. Kangoo boty si můžete půjčit vždy od středy do neděle. K dispozici budou různé velikosti.

Cena za půjčení je 100 Kč na hodinu. Pokud budete mít zájem o lekce cvičení nebo si boty koupit, máte možnost se zapsat do kontaktního formuláře. Nemusíte mít obavy, je to opravdu pro každého. Užívejte si nový rozměr pohybu.

Akce pro mládež ve druhé polovině sezóny

Po prázdninovém odpočinku čekají naše t-ballisty, žáky a kadety tyto akce:

- 15.– 16.9. Český pohár kategorie U 8 v Brně
- 5.– 7.10. Mistrovství ČR mladších kadetů na Hluboké a ve Zlivi
- 5.– 7.10. Mistrovství ČR mladších žáků v coach ballu v Třebíči

Čeština ve škole plné cizích jazyků

Paní učitelku Stanislavu Charvátovou najdete v učebně českého jazyka a literatury v Mezinárodní škole Townshend. I když této škole vládne angličtina a tamější studenti pocházejí ze 3 desítek států celého světa s jazyky opravdu různými, i tady se kromě angličtiny čeští žáci i studenti učí češtině a české literatuře a český i literatuře světové.

Mezinárodní škola završí v září dvacetiletou historii, kterou na Hluboké začala psát roku 1992.

A paní učitelka v září započne dvacátý rok služby v této škole. Přece jen je to neobvyklá »kariéra« klasické učitelky češtiny a stojí za zaznamenání. Tak tedy poslouchejte...

Paní učitelko, kolik dětí vyučujete češtině a české literatuře? Na Mezinárodní škole Townshend jsou v současnosti tři stupně vzdělávání. Do mateřské školy chodí dvě skupiny dětí, nejmenší 2,5 až 4 roky, větší děti od 4 až do 6 let. Následuje základní škola, tedy 1. až 7. třída a posléze šestiletá škola střední, plnící osnovy University of Cambridge.

Momentálně učím několik skupin dětí: dvě druhačky a tři žákyně 3. třídy a k nim jednoho prvňáčka – dohromady formou malotřídní – společné, věkově i obsahově diferencované výuky i přístupu, jako kdysi bývala a leckde ještě je malotřídka. Po těch malých přichází další samostatná skupina: jeden žák 4. třídy, jedna žačka 5. ročníku a nejstarší student šestého ročníku. Ten se už v září přesune do úvodního ročníku vyššího stupně naší školy.

Celkově to není velký počet žáků, ale kromě zmíněné malotřídní organizace učiva je tady i jiná neobvyklost naší práce.

Spočívá v tom, že každé přijímané dítě je až do splnění povinné školní docházky kromě naší školy zapsané i do své kmenové školy – většinou podle bydliště. Tato škola dítěti vždy po pololetních zkouškách vystavuje vysvědčení z ČJ, prvňákům i z prvouky, a v dalších

ročnících až do šesté třídy i z dějepisu a zeměpisu ČR. Děti tak vlastně absolvují dvojí vzdělávání a získávají i dvě vysvědčení, protože i v anglické škole obdrží vysvědčení nejen z angličtiny, ale i řady anglicky vedených předmětů v příslušném ročníku, který absolvují.

Vidím tady na zdi portréty českých a světových osobností literatury, to je dobře, že je mají děti na očích... Když mě tehdy před léty přijímal právě do této nově otevřené budovy tehdejší ředitel pan Lalui, zajímavý, šedovlasý, velmi moudrý muž, dohodli jsme se, že budu ráda učit české děti češtinu a literaturu, jako těch pár let předtím v zapůjčených třídách hlubocké školní budovy.

Šlo to i díky tomu, že byl tak laskav a vyhověl mi i v mých požadavcích. Především mi zajistit dopravu sem do školy a po vyučování zase domů, protože pro mne už je problém dostat se z města až sem na kopeček.

A druhým mým požadavkem byla potřeba vlastní malé třídy, na takovém místě, aby se moji svěřenci spolehlivě orientovali při přecházení ze svých anglických tříd ve vyšších prostorách rozlehlé školní budovy. Naše česká třída je milá, vhodná pro obě žákovské skupiny, a aby se v ní příliš nerozléhaly hlasy, přála jsem

si ještě při vybavování tříd udělat velké korkové plochy na zeď – a když už tam byly, nemohly přece zůstat prázdné.

A jak jinak v učebně češtiny a literatury, než použít znovu své mnoho let opatrované portréty českých i slovenských a řady světových spisovatelů, všechny se základními informacemi o jejich životě a díle.

Kvůli té velké celoplošné nástěnné »tabuli« s vhodně obměňovaným obsahem jsme změnili i klasické umístění katedry, stolků a židlí. Patnáctiletí chtěli sedět k portrétům čelem, nikoli zády, ne pro lehčí opisování, ale pro možnost kvalitnějšího spojování souvislostí. Byla to tehdy velmi dobrá, myslící třída, schopná debaty a ochotná k výměně názorů, poznatků z četby, zvědavá na moje odpovědi na individuální dotazy.

A na co jsem se svými žáky byla pyšná, a co užíváme dodnes, je časová linka světové a české literatury a příslušné historie. Návrh jsem zpracovala podle nově vydaných učebnic literatury během jedné prázdniny, studenti mi pomohli těch 10 velkých navazujících čtvrtěk opatřit laminátem a zavěsit na zeď. Najdou se tam záznamy o stěžejních osobnostech a klíčových dílech doby od minulosti do dneška:

od vzniku písemnictví, sumerskými eposy počínaje (4000 let př.n.l.) – přes dobu anglické královny Alžběty I. a Shakespeara – například pak snadno objevíte, že vlastně téměř jejich současníkem byl i Jan Amos Komenský; mohli se »potkat«. Je tu píseň Ktož sú Boží bojovníci, národní obrození a dál až po současnost...

Nejmladší prvňáček se právě vrací do třídy pro zapomenutou láhev s pitím, a paní učitelka se usmívá: Jeniček či jiní žáčci tady občas něco zapomenou. Děti totiž mají naspěch, přecházejí o krátké přestávce na následující výuku a chtějí být v další – anglické – třídě včas. Ale své věci si opatrují a hlídají i prvňáčci, aby je maminky nehubovaly, že nejsou pečliví a pořádní.

Kdy u vás došlo na rozhodnutí stát se učitelkou? O tom, že budu učitelkou, se zřejmě rozhodlo až v roce, kdy jsem končila povinnou školní docházku, i když jsem k tomu asi od dětství nějak nepozorovaně směřovala. Určitě mě v dětství moc nebavilo hrát si s panenkami, ale už po 3. třídě jsem si – zřejmě pod vlivem maminky a babičky, výborných vypravěček, psala dětský deník, který se po letech našel v bedýnce ve stodole ve vesnici Mladějovice na Strakonicku, odkud pocházím. Trávila jsem tam každé prázdniny. Ve stodole nebo v sedniče na peci jsem si ráda četla. Nebo v kovárně okouzleně pozorovala dva kováře, strýčka Františka a dědu, oba v kožených zástěrách a sledovala roje jisker, když bušili kladivy do žhavého železa a tvarovali podkovy. A někdy jsem jim směla vhnět vzduch do ohně dmýchadlem z bezpečného místa od ohniště.

To už jsem byla starší, kdy jsem trávila mnohé chvíle u malého venkovského splavu za »mou« stodolou a představovala si sama sebe jako hrdinku pohádky, příběhu. Možná to už byly prvky budoucího učitelského »exhibicionismu«, každý učitel musí být aspoň občas – myslím – tak trochu »herec«.

Na Hlubokou jsem přišla s rodiči v roce 1939, těsně před začátkem II. světové války. Nejprve jsem chodila do schwarzenberské školky, moc ráda recitovala, zpívala a účastnila se malých dětských představení.

Později, po absolvování páté dívčí třídy obecné školy, pro mě rodiče na radu paní učitelky Hroudové, která výrazně ovlivnila mou lásku k jazyku a snad i vztah k písemnému projevu, zvolili studium v lyceu Jany Zátkové v Budějovicích. Ale po roce 1948 následoval návrat do hlubocké »střední školy«. Školy jednotné, podle školského zákona, jehož autorem byl profesor Dr. Zdeněk Nejedlý, tehdejší ministr školství. Znamenalo to konec diferencovaných škol, konec gymnázií a podobných vyšších škol. A nás, žáky 7. ročníku, v roce 1949 čekal vstup do nově založené pionýrské organizace. Něco organizovat, být aktivní mě ale bavilo.

V 9. ročníku pro mě chtěl tatínek zvolit studium na obchodní akademii, ale to bylo něco, k čemu jsem neměla ani talent, ani chuť. A zase mě asi moji tehdejší učitelé dobře znali a na jejich radu mě rodiče přihlásili do Pedagogické školy (později gymnázia) pro vzdělání učitelů národních škol. Po čtyřech letech studia jsem se v září poprvé postavila před své malé žáčky v čtyřtřídní škole v Zahájí.

Na své učitelské začátky i na cesty do školy dnes s úsměvem a ráda vzpomínám.

Autobusy tehdy tím směrem moc nejezdily, tak to muselo jít jinak – pěšky. Na cestu jsem vycházela v šest hodin od sokolovny, kde jsme tehdy už po svatbě bydleli, směrem k rozcestí u sv. Jana a přes Munice a les, znala jsem tam každou zatáčku a nebála jsem se (tehdy!).

V létě to byl pěkný výšlap, na čerstvém vzduchu, ale i za deště, v zimě v teplém kabátu a ajznbónácké beranici (tatínek byl železničář), takže mi koukal jenom nos. Občas mě při troše štěstí svezli mlíkaři. Ke škole jsem přicházela ve tři čtvrtě na osm. A rovnou vedle do kravína, tam už čekala konvička s mlékem, jako budoucí maminka jsem si je dávala ohřát na kamínka ve třídě a děti na mě volávaly: *Paní učitelko, mlíko má puchej!* – aby mi mlíko nepřeteklo. Po čase jsme chodili tuto pěší túru dvě, já a paní učitelka Marie Palmová, obě v požeňnaném stavu. Ale určitě nám to na škodu nebylo, obě děti přišly šťastně na svět, a na téhle vesnické malotřídce se mi velmi líbilo.

Koukám, že dneska jsme trochu víc rozmazlení... Roky šly dál. Po čtyřech letech jsem byla přeložena do Hluboké a učila nižší ročníky. Za nějaký čas následovala práce ve vyšších ročnících zdejší školy, ale zároveň jsem začala studovat dálkově na Pedagogické fakultě. Učila jsem češtinu, ruštinu podle aprobase, ale i zpěv, tělocvik (léta jsem stejně jako můj muž byla členem Sokola), a suplovala za nepřítomné kolegy i jiné předměty... Co jsem neznala ze studií, s tím jsem se setkala v životní praxi. Léta opravdu rychle plynula a hlubocké vyučování dětí všech ročníků přešlo ze starších školních budov do nové pavilónové školy u parku.

V nové škole jsem pracovala do roku 1992, kdy se přede mnou otevřely důchodové roky. V té době mě potřebovala maminka i manžel, a já ráda trávila čas při údržbě domu, péči o zahrádku, užívala si čtení... Ale bylo mi zároveň trochu teskně, že už budu pozorovat hemžení školních dětí jen zpovzdálí.

Takže v téhle chvíli přišla nečekaná nabídka? Kupodivu ano! V roce 1993 se na schodišti našeho domu objevil můj bývalý kolega ze ZŠ Hluboká, prof. Otto Kalenský, ještě se svým starším kolegou.

Otto potřeboval, abych ho na pár týdnů zastoupila ve výuce dějepisu a češtiny na nové škole TIS, která na hlubocké škole našla prozatímní přístřeší. Tehdy se na Mezinárodní škole formovalo první uskupení učitelů, protože škola začala v hlubocké základce a některé předměty učili tamější učitelé. Další předměty učili v anglickém jazyce zahraniční učitelé.

Bylo to tenkrát lehké rozhodování?

To rozhodně nebylo! S angličtinou jsem se v průběhu studia setkala, ale tohle bylo něco úplně nového – učít mezi anglickými učiteli i dětmi. I když se jednalo o výuku českých dětí, z českých rodin. Hodně jsem nad tím rozhodnutím přemýšlela. Po letech mi moje dcera, která tehdy za dveřmi sledovala můj duševní boj, prozradila, že si v duchu opakovala: *Maminko, prosím tě, vezmi to! Jinak je s tebou k nevydržení...* « Já totiž jsem typ

učitele, který se ještě po letech trápí, jestli jsem Venouška z druhé lavice u okna dobře naučila psát čárky... a ta zodpovědnost mě svazuje.

Ale řekla jsem nakonec Ottovi: »Ano!« A zase jsem stála před studenty, zase jsem promýšlela obsah hodin do vyučování, psala přípravy, vykládala literaturu a učila stavbu věty a pravopisná pravidla, opravovala slohové práce. Má učitelská práce pokračovala... a stále pokračuje. Letos v září se postavím před děti 57 rokem, před těmi townshendskými v září načnu dvacátý školní rok svého učitelování na této škole.

Paní učitelko, vnímáte rozdíl oproti práci v klasických českých školách? Pro mě se nezměnilo mnoho, způsob výuky jsem vedla a vedu po svém, jak jsem byla zvyklá, samozřejmě respektuji osnovy tříd. Snažím se u žáků rozvíjet bohatší a samostatnější schopnost komunikace s učitelem, jak jsou zvyklí v anglických třídách a jak tomu napomáhá i menší počet dětí ve třídě.

Rídím se snahou, aby se české děti uměly v mateřštině vyjadřovat nejen plynule, pohotově, ale i správně, s hodnotným obsahem. Děti by tak měly hovořit nejen s dospělými, ale i samy mezi sebou, takže o to nám – mně a zvláště rodičům – jde: aby pro výbornou znalost angličtiny nezapomněly kvalitně mluvit česky a samozřejmě i psát.

Popravdě však tato škola má opravdu docela jinou atmosféru. To asi hmatatelně pocítí například ti čeští studenti, kteří z různých důvodů přejdou na nějaký čas do klasické české školy. Tím nechci říci lepší nebo horší, tak se to nedá brát, všechno má své, ovšem určité rozdíly tady jsou. Je to dáno především prostředím a celkovou filozofií školy, vzájemným prolínáním a soužitím mnoha národností, i tím, že je to škola internátní, a právě soužití a spolupráce dětí i učitelů je rodinnější.

Žáci drží víc spolu, přispívá k tomu nejen škola základní a střední, ale i školka. Ti menší prožívají chvíle i mimo vyučování společně: tenis, golf, plavání, »hopsárium«... Volnočasových aktivit je poměrně dost, ale rodiče to dovedou skloubit a děti tráví své odpoledne či víkendy společně, užitečně a zábavně. Musí se však – stejně jako na českých školách – naučit hospodařit s časem, aby zvládly i zadanou domácí přípravu. A podobně jako pro děti českých škol rodiny leckdy organizují dětské »párty« i výlety, oslavy narozenin...

Abych to shrnula: styl práce a soužití jsou jiné, ale děti zůstanou dětmi a jejich dětské radosti i trápeníčka či starosti jsou asi na všech školách v mnohém podobné.

Přece jen v souvislosti s pevnou filosofií školy je v Townshendu uplatňována oblast, která je značně odlišná od klasických škol: Denně se žáci všech tříd shromažďují k rannímu zahájení školní práce – i se svými učiteli. Každý stupeň speciálně podle věku, malé děti s krátký úvodem učitelů i s písničkou, básničkou nebo tématickou hrou s pohybem.

Dokud jsem v prvních letech učila ve vyšších ročnících, účastnila jsem se i se svými svěřenci jejich společného zahájení dne ve velké shromažďovací místnosti zvané seminar room. Do naprostého ticha nejprve pronášejí studenti

krátké modlitby postupně v několika řečech. Pak následuje chvíle meditace za doprovodu hudby (učitelé hudební výchovy, některý ze studentů apod.) Závěrem vyslechnou žáci informaci vedení školy o obsahu a cílech dne. Chodívala jsem na ranní rozjímání ráda, protože jsem se při nich příjemně naladila na celý den. Teď, když mám za povinnost vyučování v nižších ročnících, už to bohužel většinou nestihnou. Ale mám k těmto emočním chvílím silně pozitivní vzpomínku.

Když jsem po tom ranním setkání, a to už jsem tady nebyla žádný nováček, zažila velmi krásný okamžik. Myslela jsem při tónech hudby na svůj život zde a když vše skončilo, zašla jsem na balkónek hned vedle shromažďovacího sálu. Když jsem před sebou viděla krásné ráno, náš zámek z východního pohledu a jihočeskou krajinu až ke Kleti, všechny ty dojmy mne najednou přemohly. Uvědomila jsem si: *Ach, já jsem tak bohatá, že jsem tady, to je dar, co jsem dostala.* Kolem mě proudil dav studentů do tříd a já se cítila i nadále ovlivněna tou zvláštní atmosférou. A tu mě zastavila Sholeh, dětská psycholožka a vyučující Bahájí, velmi senzitivní učitelka, objala mě a zeptala se, co se mi stalo.

Když jsem se jí svěřila se svými pocity, řekla: *A my jsme velmi bohatí, že vy jste tady s námi!* Jejím slovům v angličtině jsem dokázala rozumět, jako ona rozuměla tomu, co jsem jí sdělila já. Tohle slyšet, na svém novém učitelském pracovišti, v mém věku, to se nedá zapomenout a je to pro mě »ohříváček« pro chvíle, kdy se ozve únava a třeba i pochyby.

Podobná chvíle nastala v době, kdy zemřel můj manžel a kdy jsem tehdy pocítila podporu od nich všech. Psychická pomoc tomu, kdo to právě potřebuje, je v této škole přirozená. Tehdy při obřadu udělali děti i učitelé na ploše před krematoriem spojený kruh ke společné modlitbě, drželi se kolem ramen a věřím tomu, že mi poslali energii, která mi hodně pomohla. A když jsem tehdy za veškerou účast šla poděkovat tehdejšímu řediteli, panu Sabrimu, odpověděl mi: *Vy jste velmi silná žena a jsem opravdu rád, že patříte mezi vaše přátele.* Což zase byla slova, která mě v mnohém utvrdila a k dalšímu životu na škole motivovala.

Asi musíte mít školu a děti opravdu ráda. Tak dlouhá praxe – a dnes – když víme, jak děti dovedou lézt na nervy rodičům, učitelům, i svému okolí. Máte s nimi pořád trpělivost?

Mám a možná víc než dřív. Já je zřejmě nabíjím tou svou »babičkovskou« energií a oni mne zase svojí nezdolným dětským úsměvem, optimismem, mládím. Na Halloween jsem se s nimi vymustrovala (za čarodějnou bábu) a moc jsme si to užívali. Pravda je, že když jsem ještě učila na hlubocké škole, dokázala jsem se občas přesně trefit křídou, když někdo zkoušel hodně vyrušovat. Tady zas děti musí vědět, že šetříme každou minutu, za 40 minut toho musíme stihnout všichni hodně. Takže nemáme čas na nějaké vyrušování.

Ale děti jsou děti. Před prázdninami jsem přicházela při zvonění do třídy, a zjistila jsem, že se něco nekalého chystá. Znáte to, jeden z žáčků vykukuje za dveří a gestikuluje dovnitř: *Už jde! Už jde!* A já vejdu, a děti byly všude možné »nenápadně« poschovávané.

Prostě měly chuť po třech hodinách vyučování si hrát. Když jsem je »objevila« a usadili se, tak jsem jim trochu vyčínila, že potřebujeme každou minutu, a musíme být soustředění a disciplinovaní. A když jsem přišla do třídy další den, stáli u lavic jako svíčky. Tak jim povídám: *Děkuji, děti, to jste mi udělaly radost, a víte proč? Mám to od vás jako dárek, já skoro zapoměla, ale mám dneska svátek.* A čilá Kačenka ke mně přiběhla a objala mě: *Paní učitelko, my vám přejeme všechno nejlepší!* Je možné takové děti nemít rád?

Jaký mají k češtině vztah vaši zahraniční kolegové? Čeština a vůbec česká historie není na této anglické škole na nějakém podřadném místě. Žáci mají jako jeden z klasifikovaných předmětů možnost výuky češtiny v anglicko-české konverzaci a mohou poznávat i české realie, významné české osobnosti, naše dějiny. Někteří zahraniční učitelé se věnují i studiu našeho jazyka. Například učitel španělštiny Jorge Cortez složil loni stejně jako někteří studenti z českého jazyka Cambridžskou zkoušku (naše vzájemné pátrání v záludnostech češtiny připomíná jazykový koutek spojený i se zábavou). Další bývalý kolega, nyní vyučující na JU, za mnou přišel s prosbou, jestli mám sebrané spisy Jana Amose Komenského. Nemám, ale půjčila jsem si je z knihovny pedagogické fakulty a našla v těch objemných svazcích, co hledal: První zmínky myšlenky evropské unie, které vyslovil Komenský, pansofie, myšlenka spojených národů. Komenský prostě Učitel národů opravdu byl.

(Pansofie je věda či filosofický směr, jenž se snaží skrze poznání a zahrnutí všech vědních oborů harmonizovat svět a zbourat například i jazykové bariéry mezi lidmi. Prosazoval jej Jan Amos Komenský, který jej v díle Všeobecná porada o nápravě věcí lidských označil jako cestu k nápravě současného konfliktního světa. pozn. redakce)

Anglicky se na této škole také domluvíte?

Víceméně ano, je to snad taková osudová cesta. S angličtinou jsem se setkala poprvé v deseti letech. U jedné starší, velmi vzdělané slečny, která bydlela v Hluboké v domě na náměstí. Říkám slečna, i když už to byla starší dáma, ale tehdy se tak říkalo. Později mi vrtalo hlavou, proč mě tatínek tenkrát ke slečně Olschauerové na hodiny angličtiny dal, vždyť to nemohl platit! Pracoval u dráhy, byl dost šetrný, peněz však tolik nebylo. Snad to bylo za nějaké práce, opravy a její rodina mu to nabídla. To jsou ty osudové křížovatky, které nás potkávají. Moc ráda jsem tam nechodila, slečna byla přísná, ale základy jazyka jsem získala. A protože mne jazyky baví, tak mi to později nedalo a během studia vysoké školy jsem v Budějovicích docházela na angličtinu k paní prof. Satranové, a to přestože jsem aprobaci měla na češtinu a ruštinu, a ještě po letech se přihlásila na kurz do jazykové školy. Jenže to byla obchodní angličtina, a také jsem v té době měla už dvě děti. Po revoluci potřebovaly změnu aprobaci mladší ročníky víc než já, tak už jsem na fakultě nechtěla zabírat místo. Mám doma pěknou sbírku anglických učebnic, ale to není to pravé, je třeba dialog. Tady ve škole je angličtina všude kolem, učím se odposlechem a drobnými

zápisky, na hlubší studium mi nezbyvá čas a mozek už taky tolik nebere. Ale co potřebuji, řeknu, domluvím se na všem důležitém, případně si sdělení připravím písemně a u kolegů ověřím správnost.

Nemluvív zdaleka plynně a dobře, však jsem zde zaměstnaná především jako učitelka češtiny, a našťastí jsem typ člověka, který se nezdráhá mluvit, i když ví, že se mu podaří leccáká gramatická nepřesnost. Kolegové jsou však tolerantní a pomáhají mi. Je věru osvobozující tohle vědět, pociťovat a nestresovat se.

Ale vy jste se školou prošla věrně od naprostého počátku až do současnosti, takže jste v této škole rarita v koloběhu studentů i profesorů a učitelů. Stálice, která zůstává.

Nejsem sice jediný stálý člen učitelského sboru, jsem tady tak dlouho ještě s kolegyní Hankou, která pracovala jako účetní, dnes je na mateřské dovolené. Když byla ve škole návštěva výchovných poradců a ředitelů škol z budějovického okruhu, představili mě jako legendu školy, což považuji za přehnané, a když o něco později s úsměvem přepočítali ty moje letopočty, ředitel školy zapremýšlel, jestli nejsem náhodou nejstarší česká pracující učitelka... což jistě nebudu, protože přesluhujících učitelů je a bývalo v Čechách vždycky dost.

V mém případě se potvrdila slova, že ve stáří se člověk vrací do mládí. Moje první učitelské místo byla malotřídka, a dnes jsem se k systému malotřídky vrátila, vracím se do forem práce tehdejší školy a jsem ráda, že užitečné postupy lze i nadále využívat. Ve třídě se mi střídá sice jen kolem devíti – třinácti dětí, lze to zvládnout, ale někdy není lehké ty nejmenší přimět k soustředěnosti, aby se stránky písanek plnily předepsanými tvary. Ti zvědavější rádi sledují, co třeba právě dělá jiná skupina. Tak jsem například koupila sklenici korálků a po každém pěkně napsaném řádku dostává prvňáček korálek jiné barvy. Bojuje sám se sebou a pozvolna si korálky nasrhadá, až z nich pak navleče pro maminku korále. Motivace je důležitá, i když na každého platí něco jiného.

Na mezinárodní škole Townshend se mi líbí, že pokudžte přijedou předešlí maturanti uvést do světa ty následující. Vrací se bývalí žáci do školy i po více letech?

Vracejí se, scházejí mezi sebou, poznávají navzájem země, z kterých sem přijeli, třeba o jarních nebo vánočních prázdninách. Dnešní moderní doba je kontaktům otevřena, podporuje taková setkávání. A tak zůstávají vazby nejen mezi studenty, ale i ke škole, i když jsou roztroušeni po celém světě. Učitelé se také zajímají o své bývalé studenty, rádi vyslechnou, co dále studují, čeho dosáhli... Potkáváte tu při přátelských objetích radost z radosti a úspěšné cesty kamaráda.

Při červnovém závěrečném loučení studentů se školou a při slavnostním shromáždění žáků i rodičů, mnohých ze zahraničí, jsem prožila dlouhé a srdečné radostné setkání se svými bývalými studentkami, z nichž to nejstarší jsem připravovala k maturitě z češtiny už v roce 2001. Byla to tehdy první maturitní zkouška na této nové škole.

Andrea je dnes už maminkou roztomilého děvčátka, které se mezi námi batolilo při našem družném, zajímavém povídání. To bylo příběhů, smíchu, zážitků ze studií na dalších školách, nechyběly ani osobní zkušenosti z vlastní učitelské praxe, k mému potěšení i češtinářské.

Máte nějaké své učitelské motto?

Trochu do rozpaků mě při červnovém opakování přivedl Fanda ze 4. třídy. Stále se totiž zlepšuje, ale stalo se, že jedna jeho opravená písemná práce byla o něco červenější

než obvykle. Seděl nad ní a povzdechl si: »Když vy jste, paní učitelko, na ten pravopis moc háklivá.«

To mě rozesmálo. Chlapcova upřímnost i znalost už méně známého slova mi vyrazila dech a nezbylo nic jiného, než společně s žáky hledat k tomuto slovu vhodná synonyma, aby z toho i ostatní něco měli a aby věděli, že při vyučování jazyka se nemusíme trápit, ale i pátrat a zasmát se. Ano, jsem při češtině »háklivá,« nejen však v oblasti pravopisu.

Jsem háklivá na lajdácké vyjadřování, ať už ve škole, v televizi, či v novinách. Jsem háklivá, když se čeština jako jazyk podceňuje a opomíjí. Je stejně cenná jako třeba angličtina, i když světovým jazykem nikdy nebyla a nebude. Je však nesmírně barvitá a má voňavá slova. Zkuste v angličtině říci třeba »červenoučké jablíčko.«

Je to krásná řeč.

A to je moje mnohaleté credo:

»Věřím v budoucnost češtiny a děti to vědí.«

Detektivem na(ne)čisto

Žáci 8. A třídy naší základní školy využili nabídky Policie ČR a v červnu zúčastnili soutěže *Detektivem na(ne)čisto*. Akce byla realizována v rámci projektu »Policie Dětem« ve spolupráci se Zemskou policií Horního Rakouska. Uskutečnila se v areálu Sportovního klubu policie v Českých Budějovicích.

Naším úkolem bylo sestavit pětičlenný tým, který měl v terénu (v areálu SKP) zajistit pachatele, jenž spáchal trestný čin. Žáci se potýkali se zajištěním stop, hledáním svědků, sledováním bezpečnostní kamery,

vytváření portrétu pachatele a nakonec s jeho dopadením. Veškeré zjištěné skutečnosti museli obhájit před soudem, aby usvědčili pachatele, který se dopustil násilného trestného činu (únos ženy). Navrhovali i výši trestu.

Pro nesoutěžící byl připraven bohatý program. Zhlédli jsme zajištění pachatele při loupeži v bance, ukázky výcviku policejních psů, hledání výbušniny umístěné na autě policejním psem. Vyzkoušeli si vytvořit otisk vlastní boty (trasologie) a otisk prstu (daktyloskopie). Dozvěděli se mnoho zajímavostí o padělcích dokladů či bankovek. Kdo chtěl, mohl si zastřílet na terč či figurínu nebo si zahrát fotbálek. Nechybělo ani stanoviště Červeného kříže.

Naši školu reprezentovali a zaslouží si velkou pochvalu: David Calta, Ondřej Martínek, Daniel a Dominik Pokorných, Jiří Rubick. Po celou dobu vyšetřování na ně dohlížel hlubocký policista Martin Pešta, který byl s jejich výkonem velmi spokojen. Našimi soupeři byla ZŠ Hrdějovice, ZŠ O. Nedbala, ZŠ Bezdravská, ZŠ Církevní a ZŠ Kubatova. Za pěkné výkony obdrželi soutěžící zajímavé ceny.

Žákům se akce velmi líbila, přinesla jim nové zážitky a zkušenosti. Bude-li možnost zúčastnit se i v příštím roce, určitě toho využijeme.

Lenka Dvořáková, ZŠ Hluboká nad Vltavou

Bezplatná inzerce

■ **Koupím byt 3+1** v OV s balkonem, lodžii nebo terasou na Hluboké, příp. DV s možností převodu do OV. Platba v hotovosti. Volejte 606 608 605

■ **Angličtina pro děti mladšího školního věku. Lenka Brašničková, Tel.: 607 915 785**

OPOP

partner for your heating

Český výrobce kotlů na tuhá paliva přináší teplo a pohodu do Vašich domovů již několik desetiletí.

• ocelové kotle H4EKO

na dřevo a hnědé uhlí - ruční přikládání (14-25 kW)
na pelety - automatický režim (4-18,5 kW)

• ocelové kotle H

na dřevo a hnědé uhlí (12-50 kW)

• litinové kotle UNI

na dřevo a černé uhlí (12-55 kW)

• automatické kotle

Woody, Black Star

na pelety (10-80 kW)

• zplyňovací kotle Ecomax

na dřevo (25-42 kW)

OPOP spol. s r. o., Zašovská 750, 757 01 Valašské Meziříčí
tel.: +420 571 675 589, e-mail: sales@opop.cz

www.opop.cz

Se štětcem okolo Hluboké

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou ve spolupráci s výtvarným ateliérem Barevný kolo v Českých Budějovicích nabídla letos poprvé dětem možnost navštěvovat příměstský tábor s názvem *Se štětcem okolo Hluboké*. Program byl zvolen prázdninový: zahrnoval kresbu a malbu v sálech galerie, návštěvu zámku a malbu v plenéru v okolí zámku. Součástí programu byla plavba výletní lodí z Českých Budějovic na Hlubokou a výtvarná návštěva ZOO. V rámci tábora vznikla řada skic a prací, které byly vystaveny v Zimní zahradě před AJG v Hluboké nad Vltavou.

Pokud Vás program tábora zaujal, budete mít možnost přihlásit své děti v příštím roce. Budeme se těšit. Více na www.ajg.cz.

Kouzla RestauRaCe Hluboká

»Pro slavnostní rodinný oběd, romantickou večeři ve dvou nebo prestižní raut s business partnery – tým šéfkuchaře Zbyňka Szeligy vám vždy připraví jedinečné gastronomické zážitky,« uvádí na svém webu RestauRaCe Hluboká. Neuvádí ovšem, že kromě gastronomických zážitků připravuje pro své hosty také zajímavé kouzlo...

Nevěříte? Tak si zkuste představit, že vejdete do restaurace, pohodlně se posadíte a po krátkém přivítání číšníkem prostě jen ukážete prstem – a okamžitě máte před sebou talíř se svým oblíbeným jídlem. Vidíte každý detail, vidíte i nejvhodnější aperitiv nebo víno, které si k jídlu dáte. Kouzlo? Zázitek? Ano. Virtuální a v celých jižních Čechách jedinečný. Restaurant RestauRaCe Hluboká nad Vltavou od srpna 2012 jako první a jediný v jižních Čechách poskytuje svým hostům možnost výběru z nabídky specialit mezinárodní kuchyně prostřednictvím eMenu – interaktivního menu, zobrazeného na dotykových obrazovkách tabletů Apple iPad. Kompletní přehled polévek, předkrmů, salátů, hlavních jídel, dezertů a nápojů a la carte i speciálních sezónních menu je pro hosty připraven ve virtuální obrazové – fotografické podobě, doplněné charakteristikou pokrmu. Interaktivní systém hostům umožní nejen výběr jednotlivých pokrmů, ale i výběr nejvhodnějších nápojů, které požitkem z vybrané speciality umocní.

»Uvedení eMenu v naší RestauRaCi představuje další logický krok v naší dlouhodobé snaze nabízet našim hostům to nejkvalitnější a nejzajímavější, co je v gastronomii k dispozici. K tomu patří i perfektní servis a podmínky pro komfortní služby,« uvedla k novince Lenka Havlová, generální ředitelka Relaxačního a regeneračního centra Hluboká, v jehož komplexu RestauRaCe sídlí.

»Novinka eMenu je vlastně naplněním úsluví, že »jeden obrázek vydá za tisíc slov«. Díky fotografiím je pro hosty výběr z menu zajímavější

WWW.RESTAUFACEHLUBOKA.CZ

Každý host RestauRaCe, jehož konzumace bude vyšší než 550 Kč, získá v září při předložení tohoto kuponu poukaz na celodenní vstup do Wellness RRC v hodnotě 450 Kč ZDARMA.

NÁŠ TIP PRO VÁS - 4chodové zářijové menu za 560 Kč: TOMATOVÝ TARTAR S HAZOUMAMI A MOZZARELLOU • KRÉMOVÁ POLÉVKA Z PROČESKÝCH LŮSK S POŠKVOU A KŘEPELŠÍM VECER • DO KÚZLA PRČNÁ VÝPŘEVÁ PANENKA S RYBÍM, PODÁVANÁ S SMETANOVÝM BRANŠKEM • DOMÁCÍ TVAROHOVÝ DORT S MALINAMI

Kde uplatnit? Relaxační a Regenerační Centrum****, Sokolská 1339, Hluboká nad Vltavou
Rezervace: tel.: 387 008 800, 725 395 195, e-mail: recepcie@rrc-hluboka.com
Kupon je platný do konce září 2012

a názornější, někteří si prohlížením tabletů zpestří čas, v kterém je jimi zvolený pokrm týmem šéfkuchaře Zbyňka Szeligy připravován. Víme, že hosté přivítali systémové propojení vhodné kombinace jídla a nápoje, tedy že si mohou zobrazit i aperitiv nebo víno, které harmonicky chuť jídla doplní a umocní,« dodala Lenka Havlová.

Jihočeské prvenství v zavedení digitální nabídky kompletního menu je tak dalším prvenstvím, které si RRC Hluboká připisuje na své pomyslné konto krátce poté, co získalo 1. místo v kategorii »Nejlepší Šhvězdčkový hotel regionu« v prestižní soutěži Czech Hotel Awards.

Možnost vyzkoušet kouzlo gastronomických specialit RestauRaCe Hluboká i kouzlo eMenu máte po celé září, a to díky speciální akci, kterou jsme pro vás připravili a srdečně vás na ni zveme. Buďte nám ctí a potěšením, přijmete-li naše pozvání a budeme vás moci v RestauRaCi Hluboká přivítat.

Lucie Burianová

Malá informace z golfového hřiště

Náš sportovní tým nově pod vedením kapitána mužů a sportovně technické komise v jedné osobě ing. Vladana Daňka reprezentoval náš klub ve dvou soutěžích, a to ve II. lize družstev mužů Západ a v 8. ročníku Mistrovství kraje. V obou soutěžích si počínal více než chvalitebně. Začneme jihočeskou ligou.

Základní část Mistrovství kraje se hrála na 4 kola. V každém kole nastoupilo šest hráčů, přičemž nejhorší výsledek se nezapočítával do celkového součtu ran. Jelikož je členská základna široká a o borce s nízkým handicapem není mezi našimi členy nouze, mohlo do těchto čtyř kol naskočit hned čtrnáct hráčů. Jmenovitě: Daněk Štěpán, Filip Jiří, Škoda Vladimír, Štayniger Pavel, Heindl Jakub, Wörndl Martin, Lála Jiří, Stecher Michal jr., Fiala Václav, Bucek Andreas, Daněk Kryštof, Daněk Vladan, Bohoněk Marcel, Trsek Jan. Z celkového počtu osmi družstev se po základních čtyřech kolech náš tým umístil na krásném třetím místě, které je dobrým odrazovým můstkem pro další vyřazovací kola. Pátého září můžete našim borcům držet palce v semifinálovém utkání na hřišti v Českém Krumlově, ve kterém se střetnou s GC Mnich. O dva týdny později se na hřišti GC Mnich odehrají neméně dramatická klání v kategoriích ženy (kapitánka Petra Stecherová) a senioři (kapitán Jaroslav Šrajec). Naše ženy nastoupí v semifinále proti domácímu GC Mnich, senioři čeká duel s GC Český Krumlov.

Pojďme se poohlédnout za působením našeho týmu ve II. lize družstev mužů Západ. Hrál se čtyřkolově. První dvě kola v Kestřanech na Písecku, třetí a čtvrté kolo v Beřovicích nedaleko báječné hory Říp. O kvalitní reprezentaci klubu se starali tyto hráči: Daněk Štěpán, Daněk Kryštof, Škoda Vladimír, Heindl Jakub, Fiala Václav, Stecher Michal jr., Wörndl Martin, Lála Jiří. O první dvě místa, která zaručovala postup do prestižnější I. ligy, se utkalo jedenáct družstev. Naši borci již od začátku potvrzovali roli favoritů. Z prvních dvou kol bych vyzdvihl výkon Jiřího Lály, který zničil kešťanské hřiště 77 ranami. I díky tomuto výsledku jsme po dvou kolech okupovali druhou pozici. Po měsíci tvrdého tréninku již naši svěřenci vyrazili na třetí a čtvrté kolo do Beřovic. Znovu se zde odehrával kvalitní golf a je na místě opět vyzdvihnout výkon Jiřího Lály, pro kterého díky 73 ranám nebylo překážkou ani beřovické hřiště. Spoluhráči nezůstali pozadu a skvělý výkon ve třetím kole nás katapultoval na první pozici, kterou jsme udrželi i v kole čtvrtém. Výborné výkony podtržené postupem do I. ligy jsou ozdobou vedení sportovního týmu a doufáme, že v příštím roce navážeme na vítěznou šňůru.

Všem členům teamu a jejich kapitánům děkujeme za vynikající výkony a skvělou reprezentaci našeho klubu GKHNV!

Bc. Antonín Loužek – manager GKHNV

Všichni hlubočtí čápi v zářijovém čísle pózovali před kamerou Lucie Burianové.

Na tenisových kurtech TJ TK MANE bylo i v parném létě živo

Poslední víkend v červnu skončily mistrovské soutěže a dalo by se předpokládat, že začíná »okurková sezóna«. Opak je pravdou. Více prostoru dostali nezávodní hráči, kteří měli možnost srovnat své umění nejen v individuálně domluvených soubojích, ale i v turnajích pořádaných právě pro ty, kteří nikdy tenis závodně nehráli nebo soutěžní kariéru ukončili.

Prvním turnajem byl **Bedna – cup**. Pro neznalé: je to turnaj, který již po jedenácté pořádá Stanislav Bednařík pro »tenisty« z řad současných i bývalých hokejistů a fotbalistů. Vítězství obhájil Pavel Royt, který ve finále zvítězil nad Romanem Kondelíkem.

Každoročně nejvíce členek a členů TJ TK MANE Hluboká n.Vlt. se účastní a hlavně se těší na tzv. **Mixy**, které se již několik let pořádají vždy první srpnový víkend. Pohodová, přátelská atmosféra, spousta legrace, pánové jsou galantní a velmi shovívaví ke svým deblovým partnerkám, občasné slabší výkony chválí, celý den se starají, aby nestrádaly hladem a hlavně žízni. Asi každý teď pochopil, že tato akce je sice velmi sportovní, ale především společenská. O tom také svědčí to, že začíná kolem deváté dopoledne a končí v pozdních nočních či spíše časných ranních hodinách. Letošního ročníku se zúčastnilo čtrnáct dvojic. Všichni si mimo dobrého pocitu ze sportu odnesli i nezapomenutelné zážitky a zajímavé ceny, které věnovali jak sami účastníci turnaje, tak někteří nehrající členové klubu a především hlavní sponzor Milan Král s.r.o.

Po velkých bojích letošní ročník vyhrála dvojice Martina Mallátová – Milan Trávníček před Petrou Podruhovou a naším starostou Tomášem Jirsou. Pomyslnou bronzovou medaili získal pár Kateřina Dvořáková – Jan Bartoš. Všichni jmenovaní byli odměněni krásnou cenou –

bezplatným zapůjčením automobilu Mercedes, a to na celý víkend a s plnou nádrží. Tutěž cenu získal pan Roman Mallát st., který byl vylosován ze všech účastníků ankety, kterou sponzorská firma pořádala během turnaje. Tímto bychom chtěli poděkovat firmě Milan Král s.r.o. a jejímu zástupci Romanu Polákovi, který se s dvěma hosteskami celý den věnoval zájemcům o informace, předváděl jim různé typy vozů Mercedes a trpělivě zodpovídal někdy velmi zvědavé dotazy.

Dne 18. srpna pořádal Vlastimil Trefný a Jan Kneifl v našem areálu 5. ročník turnaje **T&K OPEN 2012**. Pohoda, hra v duchu fair play, krásné počasí – to vše přispělo k vydařené srpnové sobotě. Jako poslední ze třinácti se do turnaje přihlásila dvojice Roman Mallát ml. – Aleš Bůrka a stala se ozdobou turnaje. Jejich osmý odehraný set byl setem finálovým, i když v něm podlehl mladíkům o generaci mladším. Aleš Bůrka se stal v anketě hlasování hráčů nejlepším hráčem turnaje.

Fotografie a bližší info o turnaji si můžete prohlédnout na www.tkopen.cz. Nejtradičnější turnaj **MASTERS** se odehrává každý rok poslední víkend v srpnu. Důkazem tradice tohoto turnaje je mimo jiné to, že se zde setkali hráči tří generací. Přes dopolední nepřízeň počasí se v litéch bojích utkalo osm dvojic. Doslova »bratrovražedné« finále vyhrála dvojice Piskač Václav – Trnka Michal nad párem Berka Miroslav – Piskač Jan. Úroveň turnaje byla velmi vysoká, což ocenil i velký počet diváků z řad členů a přátel tenisového klubu.

Léto se pomalu chýlí ke konci, to však neznamená konec tenisové sezóny. V měsíci říjnu se na kurtech opět objeví velká bílá bublina – nafukovací hala a v minulosti pouze letní sport může úspěšně pokračovat i v zimních měsících.

Foto: ■ předešlá strana: MIXY. ■ | **TURNAJ MASTERS 2012, finálové dvojice – Michal Trnka, Václav Piskač – Miroslav Berka, Jan Piskač – Výsledek 9:7.** ■ **Turnaj T&K OPEN 2012**

Závody, které mají velkou cenu...

První srpnová sobota – 4.8.2012 – patřila 13. ročníku závodů v parkuru ve dvoře Vondrov. »Malá cena Hluboké nad Vltavou« proběhla ve znamení početné účasti jezdců a koní, kteří absolvovali řadu skokových soutěží s různým stupněm obtížnosti. A ani na této akci nechybělo tradiční zpestření, kterým byla recesistická »sranda« akce – soutěž masek. Nápaditě namaskovaní jezdci i koně absolvovali překážkovou dráhu, na které museli zdolávat překážky nejen koně, ale také jezdci, kteří na rozdíl od koní překážky nepřeskakovali, ale podlézali. Součástí byla i soutěž o nejhezčí masku, ve které zvítězila »naše«, hlubocká jezdka Nikola Tomková v kostýmu Večernice. Neméně zajímavé ale byly i převleky berušek, vosy, hejkala, černošky, jejíž kůň se proměnil v zebra, Bílé paní nebo indiánky. V soutěži masek celkově zvítězila Nikola Tomková.

Závěr akce byl bohužel ovlivněn deštěm, ale přesto ji účastníci soutěží i organizátoři hodnotili jako úspěšnou, což je pozitivní zpráva i pro generálního partnera Koně Vondrov, a tedy i Malé ceny Hluboké nad Vltavou – skupinu ČEZ – JE Temelín.

Velmi příjemný den v areálu dvora Vondrov byl vlastně takovou malou předpremiérou »větší«, dvou denní akce – 13. ročník Velké ceny Města Hluboká nad Vltavou, která proběhla ve dnech 25.–26.8.2012 a na program byly nejen skokové soutěže s různým stupněm obtížnosti, ale také divácky atraktivní skok přes kolmou zeď. I letošní ročník provázelo napětí – bude překonán rekord ve výšce zdi 197 centimetrů?

A překoná někdo magickou hranici 105 centimetrů? Odpovědi na tyto otázky je – ne, nestalo se tak, rekord překonán nebyl. Zůstal výzvou pro další ročník. Ale dobrou náladu všech, jezdců, majitelů stájí, návštěvníků

a organizátorů to nijak neovlivnilo, naopak. Všichni si průběh parkurových závodů pochvalovali a shodli se na tom, že si bez »parkuru« na Vondrově konec srpna už ani neumí představit. A stejně tak si neumí akci představit bez doprovodných programů, z nichž asi nejvíc zaujala ukázka přirozené komunikace s koněm, kterou předvedl Miloslav Simandl. O tomto velmi zajímavém způsobu »výchovy« nebo výcviku koně si s M. Simandlem budeme povídat v rozhovoru v říjnovém vydání Hlubockého Zpravodaje.

Společné vystoupení M. Simandla a jeho dvou koní nebylo ovšem jediným zpestřením vondrovského víkendu. Podle informací Gabriely Kozákové, ředitelky závodů a dvora Vondrov, ani letos nechybělo to, co představuje významnou část činnosti dvora Vondrov. »V rámci doprovodného programu jsme připravili celou řadu programů a zábavných

her pro děti i mládež, přibližující tradici jezdeckví. To je vlastně součástí našeho dlouhodobého programu, ve kterém se věnujeme nejen tréninku dětí, ale snažíme se v nich vyvolat a upevnit vztah ke koním, k přírodě,« uvedla G. Kozáková. »Pro děti a mladé jezdce máme různé motivační podněty, jedním z nich bylo například vyhlášení »sranda« akce – soutěže o nejlepší masku a soutěže o karnevalový parkur na Malé ceně Hluboké nad Vltavou. Ve »Velké ceně« je zase motivačním prvkem ocenění nejmladšího účastníka v každé skokové soutěži. Naši práci s dětmi a mládeží významně podporuje i náš generální partner – skupina ČEZ,«

doplnila Gabriela Kozáková.

A zbývá ještě dodat, že ani letos na Velké ceně Hluboké nechybělo občerstvení, oblíbené večerní společenské setkání jezdců, majitelů stájí a vůbec všech milovníků koní a další, pro vondrovský parkur charakteristické zábavné aktivity.

Text a foto: Lucie Burianová, foto: skok přes kolmou zeď

Lod' ahóóój!

Jak to tak vypadá, na Hluboké se můžete vozit v kočárku, na kolobrně, na bruslích, na kole, v autě, autobusu, ve vlaku, na Hosíně v letadýlkách nebo jiných létajících strojích, můžete naskočit do výletního vláčku a protože naše doba znovuobjevila vodní médium – plavit se můžete i v lodi... Z lodi Oliver s českou vlajkou se právě vyloďuje rodinka, která při plavbě romantickým vltavským údolím oslavila s dědečkem jeho narozeniny. S dobrotami a velkým dortem si evidentně užili pěkné slunečné odpoledne,

a jak říká »kapitán« lodi v pruhovaném tričku, podařilo se jim i premiérové proplutí plavební komory na VD Hněvkovice...

Chvilé, kdy se lodní doprava na Vltavě propojí a budeme se moci plavit naší národní řekou Jihočeskem, je už opravdu za dveřmi.

O lodi, která vás více než příjemně svezí z přístaviště u mostu v Zámostí třeba do Purkarcu, ale i dál, těmi nejromantičtějšími úseky

Vltavy v okolí našeho města, jsme si povídali s Davidem Machartem. Na chvíli zakotvil u nového přístavu pro menší lodě pod mostem do Zámostí. Vybudovalo ho ředitelství vodních cest ČR a vypadá moc dobře.

Přestože neplujeme, ale kotvíme, malé děti procházející na hrázi s rodiči na sobotní odpolední procházce, nám ze všech sil mávají.

Lod' na vodě prostě v každém z nás vzbuzuje romantické představy...

Kam s vaší lodí doplujeme? Provozujeme pravidelné plavby mezi Hlubokou a Purkarcem. Od května nabízíme okružní vyhlídkové plavby z Hluboké, od června do srpna pak vyplouváme pravidelně dvakrát denně z Hluboké do Purkarcu a zpět. Plavbu je možné využít i jako jednosměrnou.

V září a říjnu pak opět okružní vyhlídkové plavby. Lod' je vybavena i pro přepravu kol, a tak nás často využívají návštěvníci cyklostezky.

Zájem je velký? V letošním roce jsme zde zahájili provoz, neočekáváme hned od začátku nějaký obrovský zájem. Stejně jako jsme začínali provozovat lodní dopravu v Týně nad Vltavou, tak si i zde musíme získat důvěru návštěvníků. Návštěvníkům je potřeba dát čas, aby se přesvědčili, že naše služby jsou na dobré úrovni, a že skutečně fungujeme spolehlivě a vyplouváme, tak jak máme uvedeno v jízdním řádu. Poskytujeme komplexní služby se vším všudy, věříme, že osobní pozitivní zkušenost těch, kteří už s námi pluli, je tou nejlepší reklamou.

Zájemci o individuální plavby nás často kontaktují, rádi vyhovíme, pokud si nás někdo objedná na celý den soukromě, napíšeme výjimku na internet a do jízdních řádů. Děláme však soukromé výlety během pravidelných jízd v hlavní sezóně jen výjimečně, jelikož jsme tu především pro návštěvníky Hluboké, kteří chtějí jet pravidelnou linkou. Mimo letní sezónu už to není problém. Jinak si zájemci mohou rezervovat plavbu i v klasickém linkovém čase, aby měli jistotu, že se na lod' vejdou.

Hlavní plavební sezónu provozujeme od června do konce srpna, to vyplouváme pravidelnou lodní linkou Hluboká – Purkarec. Měsíce květen, září a říjen, mají upravenou dobu provozu a nabízených tras, jsou také přichystány nějaké speciálky, jako jsou například plavby s vínem, apod. Na podzim jsme tu především pro milovníky barevného podzimu, nebo pro ty, co si mohou dovolit dovolenou až po sezóně. Podzimní plavby s vyhlídkou na zámek přes krásně zbarvenou podzimní přírodu by si neměl nechat nikdo ujít.

Plavby s dobrým vínem? Plavby s vínem jsme již úspěšně pořádali loni v Týně nad Vltavou. Jedná se o spolupráci s vinařstvím Filip z moravských Novosedel. Vína jsou té nejvyšší kvality, o tom se již mnozí přesvědčili. Chystáme plavby pro skupinky, pokud bude alespoň šest zájemců – dostanou při plavbě láhev vína zdarma. Jsem přesvědčen, že dobré víno k plavbě po řece přímo vybízí: dát si krásnou výletní plavbu v barvách podzimu, v čase dozrávání a vychutnávat k tomu láhev dobrého bílého vína. Pevně věříme, že nikoho nezklameme.

Něco o vás? Na Hluboké žiji od narození, odmalička jsem se pohyboval kolem vody. S loděmi jezdím od roku 1995 každé léto. Od roku 2009 provozuji lodní dopravu soukromě.

Před čtyřmi lety jsme začali v Týně nad Vltavou, zde pořádáme okružní vyhlídkové plavby k soutoku Vltavy s Lužnicí s krátkou projíždkou po Lužnici nebo dlouhou trasu do plavební komory na VD Kořensko. Na Hněvkovické přehradě mezi Hlubokou a Purkarcem letos zahajujeme. Věřím, že městu Hluboká nebudeme dělat ostudu a přidáme městu turistickou hvězdičku. Skály, příroda, řeka v těchto místech, okolo žádné domy, žádná civilizace. Klid, krásný a odpočinkový úsek, trůfám si říct, že je to o velkém dobíjení pozitivní energie.

Jak jste se dostal za kormidlo a co vás přivedlo k lodní dopravě?

Lodě mě vždy nějak přitahovaly, většinu dětství jsme trávili v Třeboni ve

vodáckém klubu, tehdy »Svazarmu,« mezi vodáky. Později jsem díky brigádám od roku 1995 každé léto jezdil na lodi, například v Třeboni, v Budějovicích, i tady na Hluboké, ale po názorových neshodách s majitelem lodí mi bylo řečeno, že pokud se mi nelíbí, jak to funguje, ať si to jdu dělat po svém. Tak jsem poslechl a dělám lodní dopravu po svém a jinak. V roce 2008 se naskytla možnost odkoupit lod' Regent v Týně nad Vltavou po bývalém majiteli. Samozřejmě, že bez svých nejbližších bych to nedokázal, obzvláště pak ne bez své ženy Hanky.

A proč nelítáte ve vzduchu jako vaše sestra Míša, o které jsme ve Zpravodaji už také psali? Míša je víc do povětří, já mám zase rád lodičky. Taký jsem lítání zkoušel, a bavilo mě to možná až moc – takže jsem raději zůstal na zemi a chytil jsem se vody a lodí. Sestru chápu, létání je droga a jste schopni obětovat naprosto cokoli, abyste se do vzduchu opět vrátili. Ten kdo to nezažil, nepochopí. Stálo při mně štěstí, že jsem se z létání vyvlékl dřív, než se něco stane. Mou vášní se stala voda a lodě, lodě jsou můj život. Řekneme, že lodě a voda jsou mé nebe.

Frekvence lodí v tomhle úseku zatím není velká? Nechtějí se tady zabydlet i další provozovatelé plaveb? Provoz na tomto úseku splavněné Vltavy je zatím malý, jelikož vodní cesta není zatím propojena.

Jistě však je, alespoň z toho, co se dozvídáme od majitelů lodí připlouvajících z Orlíka, že zde po splavnění posledního úseku bude pěkná tlačénice. Zatím si tedy užíváme prázdnou řeku, na které se objevují prozatím jen gumové čluny, pramičky s motorem a čas od času větší motorový člun. Fenomén vody je krásná věc, lodě mají své velké kouzlo a už co svět světem stojí, se řeky využívají jako dopravní cesty.

Co se týče ostatních provozovatelů, je jisté, že zde nebudeme sami. Je třeba se k tomu postavit čelem a poskytovat co nejkvalitnější služby a věřit, že konkurence udělá to samé a případně s ní bude možné i spolupracovat. Ze zkušeností vím, že návštěvníkovi vyhlídkové plavby je zcela jedno s jakou lodí či společností popluje, hlavně když jede. Pokud však není spokojen, rychle to rozšíří a také nedoporučí a jsou tak poškozeni i ostatní provozovatelé, kteří poskytují kvalitní služby.

Plavba na řece je určena všem, řeka je státní, takže je to vlastně taková silnice a jezdit po ní může každý. Pokud jste lodní dopravce, který převáží další lidi, zažádáte si o místo k umístění mola a tam vám lidi vystupují a nastupují. Ředitelství vodních cest bez zde na Hluboké vybudovalo

přístaviště a jeho užití je ošetřeno řádem. Jestli bude dostatek zájemců o plavbu lodí se teprve ukáže. Přístaviště Hamry je od centra poměrně daleko, proto bude náročné běžného náhodného turistu přilákat.

Dnešní turisté hodně plánují své výlety a snaží se, aby toho stihli co nejvíce, to, že je přístaviště dál od centra a zámku, je nevýhoda. Bohužel v dnešní době musíme všichni více šetřit, což se také projevuje na zájmu o plavby. Bývala doba, kdy v Týně čekalo tolik lidí, že se do lodě nevešli, dnes už je to mnohem méně. Na druhou stranu musím říct, že právě v Týně nás potěšili návštěvníci, kteří se k nám pravidelně vrací. A to nejen místní, ale i ti, kteří tráví pravidelně dovolenou na jihu Čech.

Problém na Hluboké zatím je, že v zimě není kde bezpečně zazimovat lodě, což je limitující pro firmy, které by tady měly zájem provozovat lodní dopravu. Například v Praze řeka málokdy zamrzne a lodě jsou tak v zimě využívány pro účely oslav, večírků a podobně. Tady to bohužel možná není. Zde je plavební sezóna od 1. května do 30. října, mimo tuto dobu je zanechání lodí na řece jen na vlastní riziko.

Asi bude záležet na městě, jak zorganizuje kotvení a provoz na místních vodách lodím pro soukromé i dopravní účely. Ale je hezké, že se sem, a do Purkarc, míst, kde se plavily vory a lodě a život lidí byl s vodou spjatý, zase vrací to propojení... Je to pozitivní, že se na řeku vrací lodní provoz, ale v tomto případě bude mít město Hluboká ještě hodně práce, aby naplno využilo tuto jedinečnou příležitost.

Co je podle vás nutné k úspěchu provozování lodní dopravy?

Myslím, že tento obor může dělat pouze ten, pro koho jsou lodě srdeční záležitostí. Pro zlatokopy to není. Trvá velmi dlouho, než vám lodě zajistí přežití zimy. Já konkrétně chodím ještě normálně do práce. Peníze, které vyděláme, vracíme zpátky do rozvoje, modernizace a oprav, aby lodě spolehlivě pluly i v další sezóně. Lodě si žádají velkou údržbu, to vám poví všichni, co se kolem lodí pohybují. Loď za sezónu utrpí hodně šrámu, jak od návštěvníků, tak od vody.

Kam lodě v zimě schováváte? Snažím se lodě nechávat na vodě. Lodím, pokud jsou z oceli a jsou v dobrém stavu, je lépe na vodě, ale jen v místě, kde nehrozí příliš silný led nebo ledové kry. Zamrznutí ocelovým lodím nevadí, ale tlak silného ledu na řece může napáchat vážné škody. I když tady u nás nebývá led tak silný, mívá tak kolem 15 cm. Na jaře nás pak čeká hodně práce, vytáhnout loď, obrousit, natřít a tak dál, údržba si žádá své. Pokud se to neudělá, může loď skončit na dně Vltavy.

Co nám můžete říct o lodi, na které právě sedíme... Loď s názvem Oliver, je bývalá kanálová loď dovezená z Holandska, která dnes brzdí řeku Vltavu. Vejde se na ni 12 dospělých. Je vybavena i pro plavbu za tmy, ale snažíme se těmto plavbám vyhýbat. Jelikož nejsme jediní, kdo řeku využívá. Večer sem k vodě přijde mnoho rybářů, mají nahozeno a hrozí, že bychom mohli zachytit vlasce a stáhnout pruty. Občas se povede, že se vracíme z nějaké pozdější plavby, ale pravidelná večerní plavba by asi nebyla vhodná.

Co na vaše podnikání říká rodina? Rodina a přátelé mi moc pomohli a stále pomáhají, bez nich by mnou provozované plavby vůbec nevznikly. Velmi rád bych jim touto cestou moc poděkoval, za podporu, obzvláště pak své ženě a jejím rodičům, kteří mi poskytli tolik důležité finance a morální i materiální podporou.

Davidovi Machartovi a jeho ženě se 24. 8. narodil malý plavčík Toniček – takže to bude chlapeček křtěný Vltavou. Přejeme, aby jejich vodácké rodině tohle vodní řemeslo vydrželo a jejich loď šťastně pluly po i proti proudu. Protože Vltavě lodě i lodičky na hladině opravdu sluší.

Informace o plavbě naleznete:
www.vyhliedkoveplavbyvltava.cz
nebo tel. 777 834 716

Mateřské centrum

MC Hluboká nad Vltavou by rádo přivítalo nové maminky a jejich děti. Zapojit se můžete do následujících aktivit:

■ **Úterý – Cvičení pro děti 17:00 – 18:00**
všestranná pohybová příprava dětí ve věku 3-6 let (sokolovna velký sál)

Kontaktní osoba: Jana Divišová 604 213 804

■ **Čtvrtek – Hrátky s batolátky 9:30 – 11:30**
všestranný rozvoj dětí ve věku 1– 3 roky (klubovna i sály v sokolovně) **Kontaktní osoby:** Daniela Krčmová 602 557 689, Lucie Jozová 774 225 063, mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz

■ **Čtvrtek – kondiční a formovací cvičení 19:00 – 20:00** kondiční a formovací cvičení (sokolovna malý sál). Cvičení je určeno pro celou veřejnost a není podmíněno členstvím.
Kontaktní osoba: Jana Divišová 604 213 804

■ **Dopoledne s jazyky (AJ, FJ...) HLEDÁME LEKTORY!** Jelikož se nám maminky, které učily jazyky, vrátily zpět do zaměstnání, hledáme šikovné lektory. Největší zájem je o AJ, ale budeme rádi i za nabídku jiných jazyků. Jedná se o placenou výuku. (klubovna v sokolovně). **Kontaktní osoba: Daniela Krčmová 602 557 689, Lucie Jozová 774 225 063, mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz**

Jménem MC Hluboká nad Vltavou bychom rády ještě jednou poděkovaly za vaši účast na naší charitativní akci – sběr oblečení a potřeb pro maminky a děti v nouzi. Jsme rády, že jste projeвили takový zájem. Nakonec se nám v MC sešla 2 plná auta pěkných věcí.

Po několika vyjednáváních jsme se dohodli s azylovým zařízením v Týně nad Vltavou a druhé auto věcí putovalo do azylového domu Charity CB v Riegrově ulici.

Všem zúčastněným velmi děkujeme za tak mohutnou podporu.

Na konci října 2012 bychom rádi opět zorganizovali BURZU nejen oblečení PODZIM – ZIMA 2012 spojenou se sbírkou nepotřebného oblečení, hraček, sportovních a školních potřeb pro děti na charitu.

Bližší informace naleznete v průběhu září, října na webových stránkách MC <http://www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz> nebo na facebooku Města Hluboká nad Vltavou.

Daniela Krčmová a Lucie Jozová

Foto: burza, sportovní hrátky

Začínáme první týden v září 2012. Těšíme se na všechny rodiče a jejich děti!